

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 197

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

55. évfolyam

2012. július 24.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/18/EU irányelve (2012. július 4.) a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól ⁽¹⁾ 38

Ár: 4 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/18/EU IRÁNYELVE

(2012. július 4.)

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályokat állapít meg az egyes ipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzésére, valamint e súlyos baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásai következményeinek korlátozására.
- (2) A súlyos baleseteknek gyakran komoly következményei vannak, amint azt a sevesói, a bhopali, a schweizerhallei, az enschedei, a toulouse-i és a buncefieldi balesetek is bizonyítják. A súlyos balesetek hatásai átléphetik az államhatárokat. Ez is nyomatékosítja, hogy biztosítani

kell, hogy megfelelő óvintézkedések történjenek a polgárok, a közösségek és a környezet magas szintű védelmének Unió-szerte történő biztosítása érdekében. Ezért biztosítani kell, hogy a jelenlegi magas szintű védelem legalább ugyanilyen maradjon vagy fokozódjon.

- (3) A 96/82/EK irányelv fontos szerepet játszott az ilyen balesetek valószínűségének és következményeinek csökkentésében, és Unió-szerte a védelem magasabb szintjét eredményezte. Az említett irányelv felülvizsgálata megerősítette, hogy a súlyos balesetek aránya továbbra is állandó. Bár a meglévő rendelkezések általában véve megfelelnek a céljuknak, szükség van néhány változtatásra a védelmi szint további megerősítése érdekében, különösen a súlyos balesetek megelőzése tekintetében. A 96/82/EK irányelvvel felállított rendszert ugyanakkor hozzá kell igazítani az anyagok és keverékek uniós osztályozási rendszeréhez, amelyre az említett irányelv hivatkozik. Az irányelvben emellett több más rendelkezést is pontosítani kell, illetőleg naprakésszé kell tenni.

- (4) Ezért a 96/82/EK irányelv helyett újat kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy a védelem jelenlegi szintje megmaradjon és tovább javuljon azáltal, hogy a rendelkezések eredményesebbekké és hatékonyabbakká válnak és, ahol csak lehetséges, az ésszerűsítés vagy egyszerűsítés által csökkennek a szükségtelen adminisztrációs terhek, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti a biztonságot, valamint a környezet és az emberi egészség védelmét. Az új rendelkezéseknek ugyanakkor világosaknak, koherenseknek és könnyen érthetőeknek kell lenniük, hogy segítsék a végrehajtás és a betartathatóság javítását, ugyanakkor az emberi egészség és a környezet védelmi szintje legalább azonos maradjon vagy fokozódjon. A Bizottságnak együtt kell működnie a tagállamokkal ezen irányelv gyakorlati végrehajtásával kapcsolatban. Ezen együttműködés keretében többek között foglalkozni kell az anyagok és keverékek önkéntes besorolásának kérdésével. Az érdekelt feleket – például az iparág képviselőit, a munkavállalókat és az emberi egészség vagy a környezet védelmét támogató nem kormányzati szervezeteket – be kell vonni ezen irányelv végrehajtásába.

⁽¹⁾ HL C 248., 2011.8.25., 138. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. június 14-i állásfoglalása és a Tanács 2012. június 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

- (5) Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye, amelyet az Unió nevében az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1998. március 23-i 98/685/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ hagyott jóvá, biztosítja azokat az intézkedéseket, amelyek az államhatárokon áterjedő hatások kiváltására alkalmas ipari balesetek megelőzésére, az ellenük való felkészülésre és kezelésiükre, valamint az e területen folyó nemzetközi együttműködésre vonatkoznak. Az egyezményt a 96/82/EK irányelv hajta végre az uniós jogban.
- (6) A súlyos baleseteknek határokon átnyúló következményei is lehetnek, és ökológiai és gazdasági költségeiket nemcsak az érintett üzem viseli, hanem az érintett tagállamok is. Ezért biztonsági és kockázatcsökkentő intézkedéseket kell megállapítani és alkalmazni az esetleges balesetek elkerülése, a balesetek kockázatának csökkentése, valamint – előfordulásuk esetén – a balesetek hatásának mérséklése érdekében, ezáltal megteremtve a magas szintű védelem biztosításának lehetőségét az egész Unió területén.
- (7) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az uniós jog munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi, valamint a munkakörnyezetre vonatkozó rendelkezéseinek, és különösen a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (8) Bizonyos ipari tevékenységeket ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatálya alól, amennyiben azokra olyan uniós vagy nemzeti szintű jogi szabályozás vonatkozik, amely ezen irányelvvel azonos szintű biztonságról rendelkezik. A Bizottságnak továbbra is vizsgálnia kell, hogy vannak-e jelentős hiányosságok a meglévő szabályozási keretben, különösen ami az egyéb tevékenységekből, illetve konkrét veszélyes anyagokból eredő új és jövőbeni kockázatokat illeti, és szükség esetén e hiányosságok kezelése céljából megfelelő jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.
- (9) A 96/82/EK irányelv I. melléklete – többek között a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ egyes rendelkezéseire való hivatkozással – felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó veszélyes anyagokat. A 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelvet felváltotta az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, amely a vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének nemzetközi szinten, az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) keretében elfogadott egyetemes harmonizált rendszerét (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals) ülteti át az uniós jogba. Az említett rendelet a veszélyek tekintetében új osztályokat és kategóriákat vezet be, amelyek csak részben felelnek meg az említett, hatályon kívül helyezett irányelvek szerinti veszélyességi osztályoknak és kategóriáknak. Bizonyos anyagokat és keverékeket azonban a rendszeren belüli kritériumok hiánya miatt nem e rendszer alapján sorolnának be. A 96/82/EK irányelv I. mellékletét ezért módosítani kell annak érdekében, hogy az említett irányelvben előírt védelem szintjének fenntartása vagy további fokozása mellett összhangban legyen az említett rendelettel.
- (10) A feljavított biogáz besorolása céljából az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) szerinti szabványokkal kapcsolatos bármely fejleményt figyelembe kell venni.
- (11) Az 1272/2008/EK rendelettel való összhang miatt a rendeletnek az anyagok és keverékek osztályozását érintő későbbi kiigazításai nem kívánt hatásokkal járhatnak. Az ezen irányelvben szereplő kritériumok alapján a Bizottságnak értékelnie kell, hogy vannak-e olyan veszélyes anyagok, amelyek veszélyességi besorolásuk ellenére sem hordozzák magukban a súlyos baleset veszélyét, és megfelelő esetben jogalkotási javaslatot kell benyújtania az érintett veszélyes anyagnak az ezen irányelv hatálya alól való kizárása céljából. A tagállami üzemeltetőkre és az illetékes hatóságokra háruló felelősségek elkerülése érdekében hamar el kell kezdeni az értékelést, különösen azt követően, ha valamely anyag vagy keverék besorolása megváltozik. Az ezen irányelv hatálya alól történő kizárás nem akadályozhatja egyik tagállamot sem abban, hogy szigorúbb védintézkedéseket tartson fenn vagy vezessen be.
- (12) Általános kötelezettségként kell előírni, hogy az üzemeltetőknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a súlyos balesetek megelőzése és következményeik mérséklése érdekében, valamint helyreállító intézkedéseket kell tenniük. Ha a veszélyes anyagok egy adott üzemben egy meghatározott küszöbmennyiséget meghaladóan vannak jelen, akkor az üzemeltetőnek elegendő információval kell ellátnia az illetékes hatóságot ahhoz, hogy az azonosíthassa az üzemet, a jelen lévő veszélyes anyagokat és a potenciális veszélyeket. Az üzemeltetőnek a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervet („MAPP”) kell készítenie és – amennyiben a nemzeti jog előírja – azt meg kell küldenie az illetékes hatóságnak, amely a súlyos balesetek veszélyének kezelése érdekében meghatározza az üzemeltető általános koncepcióját és intézkedéseit, ideértve a megfelelő biztonsági irányítási rendszereket is. Ha az üzemeltetők azonosítják és értékelik a súlyos balesetek veszélyét, mérlegelni kell azokat a veszélyes anyagokat is, amelyek az üzemben bekövetkező súlyos baleset során keletkezhetnek.

⁽¹⁾ HL L 326., 1998.12.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

- (13) Főszabályként a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ irányadó a súlyos baleset okozta környezeti károk tekintetében.
- (14) A dominóhatás veszélyének csökkentése érdekében, amennyiben az üzemek úgy helyezkednek el egymáshoz képest vagy annyira közel találhatók egymáshoz, hogy ez megnöveli a súlyos balesetek valószínűségét vagy súlyosítja azok következményeit, az üzemeltetőknek együtt kell működniük a megfelelő információk cseréjében és a nyilvánosság tájékoztatásában, ideértve az azon szomszédos üzemekkel folytatott együttműködést, illetőleg információcserét is, amelyeket a baleset érinthet.
- (15) Annak bizonyítása érdekében, hogy olyan üzemek esetében, amelyekben a veszélyes anyagok jelentős mennyiségben vannak jelen, az üzemeltető megtette a súlyos balesetek megakadályozásához, valamint a védelmi tervek és a válaszintézkedések elkészítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, az üzemeltetőnek biztonsági jelentés formájában tájékoztatást kell adnia az illetékes hatóságoknak. A biztonsági jelentésnek tartalmaznia kell az üzemre, az ott lévő veszélyes anyagokra, a létesítményekre és a tárolóhelyiségekre, a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveire és kockázatainak elemzésére, a megelőzési és a beavatkozási intézkedésekre és a rendelkezésre álló irányítási rendszerekre vonatkozó információkat, ezáltal lehetővé tennie a súlyos balesetek megelőzését és kockázatának csökkentését, valamint a szükséges balesetek következményeinek korlátozásához szükséges lépések megtételét. A súlyos balesetek kockázatát növelheti az üzem elhelyezkedésével összefüggő természeti katasztrófák valószínűsége. Ezt a súlyos balesetek forgatókönyveinek elkészítése során figyelembe kell venni.
- (16) A veszélyhelyzetekre való felkészülés érdekében olyan üzemek esetében, amelyekben jelentős mennyiségben találhatóak veszélyes anyagok, szükséges belső és külső védelmi tervek készítése és olyan eljárások létrehozása, amelyek biztosítják e tervek szükség szerinti kipróbálását és felülvizsgálatát, továbbá – a bekövetkezett és a valószínűsíthető súlyos balesetek esetén – végrehajtásukat. Indokolt kötelezővé tenni a belső védelmi terv esetében az üzem személyzetével való konzultációt, a külső védelmi terv esetében pedig a nyilvánosságnak lehetőséget kell biztosítani a véleménynyilvánításra. Az alvállalkozások hatással lehetnek az üzem biztonságára. A tagállamoknak elő kell írniuk az üzemeltetők számára, hogy ezt vegyék figyelembe a MAPP, a biztonsági jelentések vagy a belső védelmi tervek kidolgozásakor.
- (17) A megfelelő művelési – ezen belül nyomkövetési és ellenőrzési – módszerek megválasztásának mérlegelésekor az üzemeltetőknek figyelembe kell venniük a legjobb gyakorlatokról rendelkezésre álló információt.
- (18) Annak érdekében, hogy a lakóterületek, a nyilvánosság által fokozottan használt területek és a környezet – ideértve a természetvédelmi szempontból különösen értékes vagy érzékeny területeket is – nagyobb fokú védelmet élvezzenek, szükség van arra, hogy a területfelhasználás tervezése és a tagállamok más vonatkozó politikái biztosítsák az e területek és az ilyen veszélyt hordozó üzemek közötti megfelelő távolság fenntartását, továbbá meglévő üzemek esetében – amennyiben szükséges – a személyekkel kapcsolatos kockázatok elfogadható szinten való tartásához szükséges további műszaki intézkedések végrehajtását. A döntések meghozatalakor indokolt figyelembe venni a kockázatokra vonatkozó megfelelő információkat és a kockázatokra vonatkozó műszaki szakvéleményeket. Ha lehetséges, a különösen a kis- és középvállalatokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében az eljárásokat és intézkedéseket kívánatos integrálni a más vonatkozó uniós jogi aktusokban előírt eljárásokkal és intézkedésekkel.
- (19) Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférése, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, az Unió részéről a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférése, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ jóváhagyott egyezménye („az Aarhusi Egyezmény”) szerinti környezeti információkhoz való hozzáférés segítése érdekében javítani kell a nyilvánosság tájékoztatásának szintjét és minőségét. Különösen a súlyos balesettel valószínűleg érintett személyeknek kell legelő információkat biztosítani az ilyen esetben teendő megfelelő lépésekről. A tagállamoknak információt kell rendelkezésre bocsátaniuk arról, hogy hol található tájékoztatás a súlyos baleset által érintett személyek jogairól. A nyilvánosságnak szánt információkat világos és érthető módon kell megfogalmazni. Az aktív, a nyilvánosság kérése nélkül történő tájékoztatáson kívül, és az információ terjesztésének egyéb módjait nem kizárva az információkat elektronikus formában állandóan hozzáférhetővé kell tenni és naprakészen kell tartani. Ugyanakkor megfelelő titoktartási biztosítékok is szükségesek, egyebek között a biztonsággal kapcsolatos aggodalmak kezelése érdekében.
- (20) Az információkezelés módjának összhangban kell lennie a közös környezeti információs rendszerre (Shared Environmental Information System – SEIS) vonatkozó kezdeményezéssel, amelyet „A közös környezeti információs rendszer felé” című, 2008. február 1-jei bizottsági közlemény vezetett be. Az információkezelés módjának összhangban kell lennie továbbá az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾ és annak végrehajtási szabályaival is, amelyek célja lehetővé tenni a környezeti térinformatikai adatoknak a közszektorbeli szervezetek közötti megosztását, és Európai Unió-szerte hatékonyabban elősegíteni a térinformatikai adatokhoz való nyilvános hozzáférést. Az információkat uniós szinten egy nyilvánosan elérhető adatbázisnak kell tartalmaznia, ami megkönnyíti a végrehajtás nyomon követését és a kapcsolódó jelentéstételi kötelezettségek teljesítését is.

(1) HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

(2) HL L 124., 2005.5.17., 1. o.

(3) HL L 108., 2007.4.25., 1. o.

- (21) Az Aarhusi Egyezménynek megfelelően – a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségének és átláthatóságának növelése, valamint a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításának és a meghozott határozatok támogatottságának elősegítése érdekében – az érintett nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükséges ahhoz, hogy az adott határozatokkal kapcsolatban a nyilvánosság kinyilvánítsa véleményét és aggályait, a döntéshozók pedig figyelembe vehessék ezeket.
- (22) Annak érdekében, hogy súlyos baleset esetén biztosítva legyenek a megfelelő válaszigazgatások, az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, és át kell adnia neki a baleset emberi egészségre és környezetre gyakorolt hatásainak értékelését számukra lehetővé tevő szükséges információkat.
- (23) A helyi hatóságoknak érdekük a súlyos balesetek megelőzése és következményeik mérséklése, és fontos szerepet tölthetnek be. Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak ezt figyelembe kell venniük.
- (24) Az információcsere megkönnyítése és a jövőben előforduló hasonló balesetek megelőzése érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok a területükön bekövetkező súlyos balesetek adatait továbbítsák a Bizottságnak; a Bizottságnak elemeznie kell a kapcsolódó veszélyeket, és üzemeltetnie kell egy olyan rendszert, amely – különösen a súlyos balesetekre és az azokból levont tanulságokra vonatkozóan – gondoskodik a szóban forgó információk megosztásáról. Az említett információcserének azokra a balesetveszélyes helyzetekre is ki kell terjednie, amelyeknek a tagállamok megítélése szerint műszakilag különös jelentősége van a súlyos balesetek megelőzése és következményeik korlátozása szempontjából. A tagállamoknak és a Bizottságnak törekedniük kell arra, hogy a súlyos balesetekkel kapcsolatos információk cseréjének elősegítése céljából létrehozott információs rendszerekben található információk teljeseleg legyenek.
- (25) A tagállamoknak meg kell határozniuk, mely illetékes hatóságok felelősek annak biztosításáért, hogy az üzemeltetők teljesítsék a kötelezettségeiket. Az illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben, így különösen a megfelelő iránymutatások kidolgozásában és a bevált gyakorlati megoldások cseréjében. A szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tájékoztatási kötelezettségeket adott esetben integrálni kell a más kapcsolódó uniós jogi aktusokban előírt kötelezettségekkel.
- (26) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az irányelv be nem tartása esetén az illetékes hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket. A hatékony végrehajtás és az ezen irányelvben foglalt rendelkezések betartatásának biztosítása érdekében rendszeres hatósági ellenőrzésekre, ezen belül egy, a rendszeres időközönként elvégzendő rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre vonatkozó programra és nem rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre van szükség. Amennyiben lehetséges, a hatósági ellenőrzéseket össze kell hangolni a más uniós jogi aktusokban, ezen belül megfelelő esetben az ipari kibocsátásokról (a környezet-szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ előírt ellenőrzésekkel. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy elegendő számú, a vizsgálatok hatékony lefolytatásához szükséges képességekkel és képességgel rendelkező személyzet álljon rendelkezésre. Az illetékes hatóságoknak a – többek között uniós szintű – tapasztalatcseréhez és a tudás összegzéséhez kapcsolódó eszközök és mechanizmusok felhasználásával megfelelő támogatást kell nyújtaniuk.
- (27) A műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a II–VI. melléklet műszaki fejlődéshez való hozzáigazítását szolgáló módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (28) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskörökkel kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (29) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell ezen szankciók alkalmazását. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (30) Mivel ezen irányelv célkitűzését, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (31) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely kifejti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok továbbítása.
- (32) A 96/82/EK irányelvet ezért módosítani kell, és a későbbiekben hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a veszélyes anyagokkal és keverékekkel kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése és e baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt következményeinek korlátozása érdekében állapít meg szabályokat, abból a célból, hogy az egész Unióban következetes és hatékony módon magas szintű védelmet biztosítson.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott üzemekre kell alkalmazni.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó:
- a katonai létesítményekre, berendezésekre, tárolókra;
 - az ionizáló sugárzás által okozott, anyagokból származó veszélyekre;
 - veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemen kívüli közúti, vasúti, belvízi, tengeri vagy légi szállítására és szállítás közbeni, közvetlenül kapcsolódó ideiglenes tárolására, beleértve a berakást és kirakást, valamint az egyik szállítóeszköztől a másikig történő szállítást a dokkokban, mólóknál vagy rendező pályaudvarokon;
 - a veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemen kívüli, csővezetéseken történő szállítására, beleértve a szivattyúállomásokon át történő szállítást is;
 - az ásványi anyagok bányákban és kőbányákban – többek között fűrőlyukakon át – történő kinyerésére, azaz feltárására, kitermelésére és feldolgozására;
 - az ásványi anyagok nyílt tengeri feltárására és kitermelésére, a szénhidrogénekét is ideértve;

- gáz föld alatti, nyílt tengeri helyszíneken történő tárolására, beleértve a kizárólag tárolásra szolgáló helyszíneket, valamint azokat, ahol ásványi anyagok – többek között szénhidrogének – feltárása és kitermelése is zajlik;
- hulladéklerakó telepekre, ideértve a föld alatti hulladéktárolást is.

Az első albekezdés e) és h) pontja ellenére ezen irányelv hatálya alá tartozik a szárazföldi föld alatti, természetes rétegekben, víztartó rétegekben, sóüregekben és használaton kívüli bányákban végzett gáztárolás, a vegyi és a termikus feldolgozási műveletek és a veszélyes anyagokkal végzett ilyen műveletekkel kapcsolatos tárolás, valamint a működő meddő ártalmatlanítására szolgáló létesítmények, a veszélyes anyagokat tartalmazó derítő-, illetve üleptetőmedencét is beleértve.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „üzem”: az üzemeltető irányítása alatt lévő terület egésze, ahol egy vagy több létesítményben veszélyes anyagok találhatóak, beleértve a közös vagy kapcsolódó infrastruktúrát vagy tevékenységeket is; az üzem vagy alsó küszöbértékű üzem, vagy felső küszöbértékű üzem;
- „alsó küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 2. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 2. oszlopában meghatározott mennyiségeket, de nem éri el az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket, adott esetben az I. melléklet 4. megjegyzésében megállapított összesítési szabályt alkalmazva;
- „felső küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket, adott esetben az I. melléklet 4. megjegyzésében megállapított összesítési szabályt alkalmazva;
- „szomszédos üzem”: olyan üzem, amely egy másik üzemhez olyan közelségben helyezkedik el, hogy fokozza a súlyos balesetek kockázatát vagy következményeit;
- „új üzem”:

 - a) olyan üzem, amely 2015. június 1-jén vagy az után kezd meg működését vagy épül; vagy

(¹) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- b) olyan működési helyszín, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, vagy olyan alsó küszöbértékű üzem, amely a létesítményét vagy tevékenységeit érintő, a veszélyes anyagok jegyzékének változását eredményező módosítások miatt 2015. június 1-je után válik felső küszöbértékű üzemmé, vagy fordítva;
6. „meglévő üzem”: olyan üzem, amely 2015. május 31-én a 96/82/EK irányelv hatálya alá tartozik, és 2015. június 1-jétől kezdődően az alsó küszöbértékű üzemként vagy felső küszöbértékű üzemként történő besorolásának megváltoztatása nélkül ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozik;
7. „egyéb üzem”: olyan működési helyszín, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, vagy olyan, alsó küszöbértékű üzem, amely 2015. június 1-jén vagy ezt követően az 5. pontban említettektől eltérő okok miatt felső küszöbértékű üzemmé válik, vagy fordítva;
8. „létesítmény”: az üzemben belüli azon föld alatti vagy föld feletti műszaki egység, amelyben veszélyes anyagokat gyártanak, használnak, kezelnek vagy tárolnak, ideértve a tárolást is; ide tartozik az adott létesítmény működéséhez szükséges mindennemű berendezés, szerkezet, csőrendszer, gép, szerszám, magántulajdonú iparvágány, dokk, kiszolgálórakodó, móló, raktár és hasonló, úszó vagy más szerkezet;
9. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy üzemet vagy létesítményt üzemeltet vagy irányít, vagy a nemzeti jog rendelkezései alapján az üzem vagy létesítmény műszaki üzemeltetése felett meghatározó gazdasági vagy döntéshozatali befolyással rendelkezik;
10. „veszélyes anyag”: az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó vagy annak 2. részében felsorolt anyag vagy keverék, akár nyersanyag, termék, melléktermék, maradék vagy köztes termék formájában;
11. „keverék”: két vagy több anyagból álló keverék vagy oldat;
12. „veszélyes anyagok jelenléte”: veszélyes anyagok tényleges vagy várható jelenléte az üzemben, valamint azoknak a veszélyes anyagoknak a jelenléte, amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy akkor keletkezhetnek, amikor a folyamatok – beleértve a tároló tevékenységeket is – az üzemben belül bármely létesítményben kikerülnek az ellenőrzés alól, amennyiben e veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. vagy 2. részében meghatározott küszöbértékeket;
13. „súlyos baleset”: olyan esemény, mint például jelentős anyagkibocsátás, tűz vagy robbanás, amely az irányelv hatálya alá tartozó bármely üzem működése közben szabályozatlan körülmények között következik be, és az emberi egészséget vagy a környezetet akár azonnal, akár a későbbiekre nézve, akár az üzemben belül, akár azon kívül súlyosan veszélyezteti, és amelyben legalább egy veszélyes anyag részt vesz;
14. „veszély”: veszélyes anyag olyan saját tulajdonsága vagy olyan konkrét körülmény, amely káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre;
15. „kockázat”: annak valószínűsége, hogy egy adott hatás egy meghatározott időtartamon belül vagy meghatározott körülmények között bekövetkezik;
16. „tárolás”: a veszélyes anyagok adott mennyiségének jelenléte raktározás, biztonságos felügyelet melletti elhelyezés vagy raktárkészletként való tartás céljából;
17. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;
18. „érintett nyilvánosság”: a 15. cikk (1) bekezdésében szereplő bármely ügyre vonatkozó döntés meghozatalával ténylegesen vagy valószínűsíthetően érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e fogalom meghatározás alkalmazásában érdekeltnek tekintendők a környezetvédelem ügyének előmozdítása érdekében a nemzeti jogban előírt követelményeknek megfelelően működő nem kormányzati szervezetek is;
19. „hatósági ellenőrzés”: az illetékes hatóság által vagy nevében az üzemek ezen irányelv követelményeinek való megfelelése ellenőrzésének és elősegítésének érdekében végzett minden tevékenység, többek között a helyszíni szemlék, a belső intézkedések, rendszerek, jelentések és nyomon követési dokumentumok ellenőrzése, valamint az ezekből fakadó valamennyi szükséges intézkedés.

4. cikk

Meghatározott veszélyes anyaggal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének értékelése

(1) A Bizottság adott esetben vagy a valamely tagállamtól a (2) bekezdéssel összhangban kapott értesítés alapján minden esetben értékeli, hogy a gyakorlatban lehetetlen-e, hogy az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó vagy az I. melléklet 2. részében felsorolt valamely meghatározott veszélyes anyag olyan anyag- vagy energiakibocsátást idézzen elő, amely mind rendes, mind nem rendes, ésszerűen várható körülmények között súlyos balesetet idézzen elő. Ennek az értékelésnek figyelembe kell vennie a (3) bekezdésben említett információkat, és annak az alábbi jellemzők közül egyen vagy többön kell alapulnia:

a) a veszélyes anyag rendes feldolgozási vagy kezelési körülmények vagy nem tervezett kikerülés esetén fennálló fizikai formája;

b) a veszélyes anyag(ok) sajátos tulajdonságai, különösen a súlyos baleseti forgatókönyv esetén mutatott terjedési viselkedéssel kapcsolatos tulajdonságok, mint a molekulatömeg és a telített gőznyomás;

c) keverékek esetén az anyag(ok) maximális koncentrációja.

Az első bekezdés alkalmazásában a veszélyes anyag elszigetelését és általános csomagolását adott esetben szintén figyelembe kell venni, többek között különösen akkor, amikor ez egyedi uniós jogszabály hatálya alá tartozik.

(2) Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy a veszélyes anyagok valamelyike nem hordozza magában a súlyos baleset veszélyét e cikk (1) bekezdésével összhangban, alátámasztó indokollással együtt – beleértve a (3) bekezdésben említett információt is – értesíti a Bizottságot.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a szóban forgó veszélyes anyag egészségi, fizikai és környezeti veszéllyel kapcsolatos tulajdonságainak értékeléséhez szükséges információ a következőket foglalja magában:

a) a tulajdonságoknak az – a veszélyes anyag fizikai, egészségi vagy környezeti kár okozásával kapcsolatos potenciáljának értékeléséhez szükséges – átfogó felsorolása;

b) fizikai és kémiai tulajdonságok (például molekulatömeg, telített gőznyomás, egyedi toxicitás, forráspont, reaktivitás, viszkozitás, oldhatóság és más lényeges tulajdonságok);

c) egészségi és fizikai veszélyt előidéző tulajdonságok (például reaktivitás, gyúlékonyság, toxicitás, további olyan tényezőkkel együtt, mint például a szervezetre gyakorolt káros hatás módja, sérülési/halálozási arány és hosszú távú hatások, valamint – adott esetben – egyéb tulajdonságok);

d) környezeti veszélyt előidéző tulajdonságok (például ökotoxicitás, perzisztencia, bioakkumuláció, hosszú távú környezeti terjedési potenciál, valamint – adott esetben – egyéb tulajdonságok);

e) amennyiben rendelkezésre áll, az anyag vagy keverék uniós besorolása;

f) információ az anyagra nézve egyedi üzemi feltételekről (például hőmérséklet, nyomás és – adott esetben – egyéb feltételek), amelyek között a veszélyes anyagot tárolják, felhasználják és/vagy előre látható rendellenes működés és vagy baleset, például tűz esetén fennállhatnak.

(4) Az (1) bekezdésben említett értékelést követően a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a szóban forgó veszélyes anyagot kizárják ezen irányelv hatálya alól.

5. cikk

Az üzemeltető általános kötelezettségei

(1) A tagállamok kötelezik az üzemeltetőket minden olyan intézkedés megtételére, amely szükséges a súlyos balesetek megakadályozásához és e balesetek emberi egészségre és környezetre gyakorolt következményeinek korlátozásához.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikkben említett illetékes hatóság – különösen a 20. cikkben előírt hatósági ellenőrzések alkalmával – az üzemeltetőtől bármikor megkövetelheti annak bizonyítását, hogy az ebben az irányelvben foglalt valamennyi szükséges intézkedést megtette.

6. cikk

Illetékes hatóság

(1) Az üzemeltetők felelőségének sérelme nélkül a tagállamok az ezen irányelvben előírt feladatok ellátására létrehozhatnak vagy kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, továbbá – ha szükséges – létrehozhatják vagy kijelölhetik azokat a testületeket, amelyek műszaki kérdésekben ezen illetékes hatóságnak segítséget nyújtanak. Azok a tagállamok, amelyek egynél több illetékes hatóságot hoznak létre vagy jelölnek ki, biztosítják az illetékes hatóságok feladatainak teljesítésére vonatkozó eljárások teljes összehangolását.

(2) Az illetékes hatóságok és a Bizottság együttműködnek az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben, adott esetben bevonva az érdekelt feleket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazásában elfogadják az üzemeltetők által az egyéb vonatkozó uniós szabályozásnak megfelelően szolgáltatott olyan információkat, amelyek megfelelnek ezen irányelv bármely követelményének. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok biztosítják az ezen irányelvben foglalt követelmények teljesítését.

7. cikk

Bejelentés

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy az illetékes hatóságnak bejelentést tegyen az alábbi információkról:

a) az üzemeltető neve és/vagy cégneve, valamint az érintett üzem teljes címe;

b) az üzemeltető székhelye a teljes cím megadásával;

c) az üzemért felelős személy neve és beosztása, ha különbözik az a) pontban megjelölt személytől;

- d) a kérdéses vagy valószínűleg jelen levő veszélyes anyag és anyagsoport azonosításához elegendő információk;
- e) az érintett veszélyes anyag vagy anyagok mennyisége és fizikai formája;
- f) a létesítmény vagy tárolóhely tevékenysége vagy javasolt tevékenysége;
- g) az üzem közvetlen környezete, azon tényezők, amelyek valószínűleg súlyos balesetet okozhatnak vagy a súlyos baleset következményeit súlyosbíthatják, ideértve – amennyiben rendelkezésre állnak – azon szomszédos üzemek adatait, az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó azon helyszínek adatait, valamint azon területeket és fejlesztéseket, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják a súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit.

(2) A bejelentéseket vagy ezek naprakésszé tételét illetékes a következő határidőkön belül kell megtenni az illetékes hatóság felé:

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) minden egyéb esetben az attól az időponttól számított egy éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a nemzeti jogszabályok előírásainak megfelelően 2015. június 1-je előtt már bejelentést tett az illetékes hatóságnak, a bejelentésben foglalt információk megfelelnek az (1) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg.

(4) Az üzemeltető előzetesen tájékoztatja az illetékes hatóságot a következő körülményekről:

- a) ha a jelen levő veszélyes anyag mennyisége az üzemeltető által az (1) bekezdés értelmében küldött bejelentésben megadotthoz képest jelentősen megnőtt vagy csökkent, vagy az ott megadott jellegében vagy fizikai megjelenési formájában jelentős változás következett be, valamint ha az anyag felhasználási folyamatában jelentős változás állt be;
- b) az üzem vagy létesítmény olyan módosításáról, amelynek jelentős következménye lehet a súlyos balesetek veszélyére;
- c) az üzem végleges bezárásáról vagy annak leállításáról; vagy
- d) az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett információ megváltozásáról.

8. cikk

Terv a súlyos balesetek megelőzése érdekében

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől egy olyan dokumentum írásban történő elkészítését, amely rögzíti az üzemeltetőnek a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervét (major-accident prevention policy, MAPP), továbbá megkövetelik e dokumentum megfelelő módon történő végrehajtásának biztosítását. A MAPP-ot úgy kell kialakítani, hogy az biztosítsa az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét. A MAPP-nak arányosnak kell lennie a súlyos balesetek veszélyeivel. Tartalmaznia kell az üzemeltető általános céljait és cselekvési elveit és a vezetés szerepét és felelősségét, valamint a súlyos balesetek veszélyei kezelésének folyamatos fejlesztése iránti elkötelezettséget és a jelenlegi magas szintű védelem biztosítását.

(2) A MAPP-ot a következő határidőn belül el kell készíteni, és – amennyiben a nemzeti jog előírja – meg kell küldeni az illetékes hatóságnak

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) minden egyéb esetben az attól az időponttól számított egy éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a MAPP-ot 2015. június 1-je előtt már elkészítette és – amennyiben azt a nemzeti jog előírja – megküldte az illetékes hatóságnak, a MAPP-ban foglalt információk megfelelnek az (1) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg.

(4) A (1) bekezdés sérelme nélkül az üzemeltető rendszeresen, de legalább ötvenként felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a MAPP-ot. Amennyiben a nemzeti jog ezt előírja, a naprakésszé tett MAPP-ot késedelem nélkül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak.

(5) A MAPP-ot a III. melléklettel összhangban a súlyos baleset veszélyeivel és az üzem szervezetének vagy tevékenységének összetettségével arányban álló megfelelő eszközök, struktúrák és biztonsági irányítási rendszer révén kell végrehajtani. Az alsó küszöbértékű üzemek esetében – figyelembe véve a III. mellékletben meghatározott elveket – a MAPP végrehajtására vonatkozó kötelezettséget a súlyos balesetek veszélyeivel arányban álló más megfelelő eszközök, struktúrák és irányítási rendszerek révén is teljesíteni lehet.

9. cikk

Dominóhatások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság az üzemeltetőktől a 7. és a 10. cikkel összhangban kapott információkat felhasználva, vagy az illetékes hatóságtól érkező, további információk iránti kérést követően, vagy a 20. cikk szerinti hatósági ellenőrzések útján azonosítja azokat az alsó, illetőleg felső küszöbértékű üzemeket vagy üzemcsoportokat, amelyek esetében a súlyos baleset bekövetkezésének kockázata vagy következményei a kérdéses üzemek földrajzi elhelyezkedésére és egymáshoz való közelségére, valamint a bennük jelen levő veszélyes anyagokra való tekintettel nagyobb lehet.

(2) Ha az illetékes hatóság további információval rendelkezik a 7. cikk (1) bekezdése g) pontjának megfelelően az üzemeltető által megküldötteken felül, ezt az információt az érintett üzemeltető rendelkezésére bocsátja, amennyiben az e cikk alkalmazásához szükséges.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján azonosított üzemek üzemeltetői:

- a) a vonatkozó információikat kicserélik egymással annak érdekében, hogy adott esetben MAPP-jukban, biztonsági irányítási rendszereikben, biztonsági jelentéseikben és belső védelmi terveikben teljes körűen figyelembe tudják venni a súlyos balesetek veszélyeinek jellegét és mértékét;
- b) együttműködjenek a nyilvánosság és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szomszédos üzemek tájékoztatásában és a külső védelmi tervek elkészítéséért felelős hatóság tájékoztatásában.

10. cikk

Biztonsági jelentés

(1) A tagállamok megkövetelik a felső küszöbértékű üzem üzemeltetőjétől, hogy biztonsági jelentést készítsen:

- a) annak bizonyítása érdekében, hogy a III. mellékletben előírt információknak megfelelően kidolgozta a MAPP-ot és az annak végrehajtását szolgáló biztonsági irányítási rendszert;
- b) annak bizonyítása érdekében, hogy azonosította a súlyos balesetek veszélyét és a súlyos balesetek lehetséges forgatókönyveit, és megtette az ilyen balesetek megelőzéséhez és az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatások következményeinek csökkentéséhez szükséges intézkedéseket;
- c) annak bizonyítása érdekében, hogy az üzemben belül a súlyos baleset veszélyével összefüggő minden létesítmény, tárolóhely, berendezés és az üzemeltetéssel kapcsolatos infrastruktúra tervezése, építése, üzemeltetése és karbantartása során kellő biztonságot és megbízhatóságot vett figyelembe;
- d) annak bizonyítása érdekében, hogy elkészítette a belső védelmi terveket, továbbá annak érdekében, hogy információkat biztosítson a külső védelmi terv elkészítéséhez;
- e) annak érdekében, hogy elegendő információkat biztosítson az illetékes hatóságnak a meglévő üzemek környezetében tervezett új tevékenységek és fejlesztések helyszínével kapcsolatos döntések meghozatalához.

(2) A biztonsági jelentésnek legalább a II. mellékletben felsorolt adatokat és információkat kell tartalmaznia. A biztonsági jelentésnek meg kell neveznie a jelentés kidolgozásában részt vevő érintett szervezeteket.

(3) A biztonsági jelentést a következő határidőkön belül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak:

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) meglévő, felső küszöbértékű üzemek esetében 2016. június 1-je előtt;
- c) egyéb üzemek esetében az attól az időponttól számított két éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a biztonsági jelentést a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően 2015. június 1-jéig megküldte az illetékes hatóságnak, az abban foglalt információk megfelelnek az (1) és (2) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg. Az (1) és (2) bekezdésnek való megfelelés érdekében az üzemeltető az illetékes hatóság által elfogadott formában a (3) bekezdésben megállapított határidőkön belül megküldi a biztonsági jelentés esetleges megváltozott részeit.

(5) A 11. cikk sérelme nélkül az üzemeltető rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén legalább ötvenként naprakésszé teszi a biztonsági jelentést.

Az üzemeltető az üzemében bekövetkező súlyos baleset követően, valamint az üzemeltető kezdeményezésére bármikor vagy az illetékes hatóság kérésére szintén bármikor felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a biztonsági jelentést, amikor ezt új körülmények vagy a biztonsági kérdésekre vonatkozó új műszaki ismeretek ismertté válása, ideértve a balesetek vagy, amennyire ez lehetséges, a balesetveszélyes helyzetek elemzéséből eredő ismeretek ismertté válását is, valamint a kockázatbecslésre vonatkozó ismeretek fejlődése indokolja.

A naprakész biztonsági jelentést vagy annak naprakésszé tett részeit késedelem nélkül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak.

(6) Mielőtt az üzemeltető megkezdene az építést vagy az üzemeltetést, továbbá az e cikk (3) bekezdése b) és c) pontjában és az (5) bekezdésében meghatározott esetekben az illetékes hatóság a jelentés átvételét követően ésszerű időn belül közli az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatából levont következtetéseit, és adott esetben a 19. cikkel összhangban megtiltja az érintett üzem üzembe helyezését vagy további üzemeltetését.

11. cikk

Létesítmény, üzem vagy tárolóhely módosítása

A létesítmény, üzem, tárolóhely, folyamat vagy a veszélyes anyagok jellege vagy fizikai formája vagy mennyisége tekintetében végzett azon módosítások esetén, amelyeknek jelentős következménye lehet a súlyos balesetek veszélyére, vagy azt eredményezhetik, hogy egy alsó küszöbértékű üzem felső küszöbértékű üzemmé válik, vagy fordítva, a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető felülvizsgálja, és, ahol szükséges, naprakésszé teszi a bejelentést, a MAPP-ot, a biztonsági irányítási rendszert és a biztonsági jelentést, és még a módosítás végrehajtása előtt tájékoztatja az illetékes hatóságot e naprakésszé tétel részleteiről.

12. cikk

Védelmi tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden felső küszöbértékű üzemre vonatkozóan:

- a) az üzemeltető belső védelmi tervet készít az üzemben belül végrehajtandó intézkedésekről;
- b) az üzemeltető ellátja az illetékes hatóságot a külső védelmi tervek elkészítéséhez szükséges információkkal;
- c) a tagállamok által e célra kijelölt hatóságok a szükséges információknak a b) pont alapján az üzemeltetőtől való beérkezése után két éven belül külső védelmi tervet készítenek az üzemben kívül végrehajtandó intézkedésekről.

(2) Az üzemeltetők az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kötelezettségeiknek a következő határidőn belül tesznek eleget:

- a) új üzemek esetében az üzembe állítás előtt vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt ésszerű időn belül;
- b) meglévő felső küszöbértékű üzemek esetében 2016. június 1-jéig, kivéve abban az esetben, ha a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően az említett időpontot megelőzően elkészített belső védelmi terv és az abban foglalt információk, valamint az (1) bekezdés b) pontjában említett információk megfelelnek e cikknek, és azóta nem változtak meg;
- c) egyéb üzemek esetében az attól az időponttól számított két éven belül, amikortól fogva ezen irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(3) A védelmi tervek kidolgozásának céljai a következők:

- a) a rendkívüli események behatárolása és kezelése a hatások lehető legkisebbre való csökkentése és az általuk az emberi egészségben, a környezetben és a javakban okozott károk korlátozása érdekében;
- b) az emberi egészségnek és a környezetnek a súlyos balesetek hatásaival szembeni megvédéséhez szükséges intézkedések végrehajtása;
- c) a szükséges információknak a nyilvánosság, valamint és az érintett területen működő szolgálatok és hatóságok rendelkezésére bocsátása;
- d) a környezet helyreállításának és megtisztításának biztosítása a súlyos balesetet követően.

A védelmi tervnek a IV. mellékletben előírt információkat kell tartalmaznia.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben előírt belső védelmi tervek kidolgozása az üzemben dolgozó személyzettel konzultálva történjen, ideértve a hosszú távú alvállalkozói szerződés alapján foglalkoztatott érintett személyzetet is.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a külső védelmi tervek kidolgozása és lényeges módosítása során az érintett nyilvánosság idejekorán lehetőséget kapjon véleményének kinyilvánítására.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők, illetőleg a kijelölt hatóságok megfelelő időközönként, de legfeljebb háromévente felülvizsgálják, kipróbálják, és – amennyiben szükséges – naprakésszé tegyék a belső és a külső védelmi terveket. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni az érintett üzemben és a veszélyhelyzeti szolgálatokon belül bekövetkezett változásokat, valamint az új műszaki ismereteket és a súlyos balesetekre való reagálásra vonatkozó ismereteket.

A külső védelmi tervek tekintetében a tagállamok figyelembe veszik, hogy súlyos veszélyhelyzetek esetén elő kell segíteni a polgári védelmi segítségnyújtás során folytatott fokozott együttműködést.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy súlyos balesetek, valamint olyan szabályozatlan események bekövetkezésekor, amelyekről természetüknél fogva ésszerűen feltehető, hogy súlyos balesetet eredményezhetnek, az üzemeltető, valamint – ha szükséges – az e célra kijelölt illetékes hatóság késedelem nélkül végrehajtja a védelmi terveket.

(8) Az illetékes hatóság a biztonsági jelentésben szereplő információk figyelembevételével úgy dönthet – ismertette döntésének okait –, hogy a külső védelmi terv elkészítésére vonatkozóan az (1) bekezdésben előírt követelményt nem alkalmazza.

13. cikk

A területfelhasználás tervezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk figyelembe veszi a súlyos balesetek megelőzésére és az emberi egészséget és a környezetet érintő következményeinek korlátozására vonatkozó célkitűzéseket. A tagállamok ezen célkitűzéseket a következők ellenőrzése révén igyekeznek elérni:

- a) az új üzemek telepítése;
- b) üzemeknek a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítása;
- c) azon új fejlesztések, így különösen a közlekedési útvonalakkal, a nyilvános helyekkel és üzemek szomszédságában található lakóterületekkel kapcsolatos fejlesztések, amelyek esetében a fejlesztés helye vagy módja növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit, illetve ezek okozója lehet.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk meghatározásakor és végrehajtásakor figyelembe veszik azt az igényt, hogy hosszú távon:

- a) megfelelő biztonsági távolságot tartsanak az irányelv hatálya alá tartozó üzemek és a lakóterületek, a középületek, a közterületek és a pihenővezeték, valamint amennyire lehetséges, a fő közlekedési útvonalak között;
- b) megfelelő biztonsági távolságok vagy egyéb releváns intézkedések alkalmazásával adott esetben megvédjék az üzemek szomszédságában található, természetvédelmi szempontból különösen érzékeny vagy értékes területeket;
- c) a meglévő üzemek esetében az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatok növekedésének megelőzése érdekében az 5. cikknek megfelelően további műszaki intézkedéseket hozzanak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen irányú döntésekért felelős minden illetékes és tervezési hatóság megfelelő konzultációs eljárásokat hoz létre az (1) bekezdés alapján meghatározott politika végrehajtásának elősegítésére. Ezeknek az eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők elegendő információt nyújtsanak az üzemről eredő kockázatokról, valamint hogy a döntések meghozatalakor – eseti alapon vagy általánosan – hozzáférhető legyen az e kockázatokra vonatkozó műszaki vélemény.

A tagállamok biztosítják, hogy az alsó küszöbértékű üzemek üzemeltetői az illetékes hatóság kérésére területfelhasználás-tervezési célból elegendő információt biztosítsanak az üzemről eredő kockázatokról.

(4) Az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt követelményeket az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt

hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, valamint az egyéb releváns uniós jogszabályok rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni. Amennyiben lehetséges és indokolt, a tagállamok e cikk és az említett irányelvek követelményeinek teljesítése érdekében olyan összehangolt vagy közös eljárásokat követnek, amelyek biztosítják különösen az értékelések és a konzultációk egyesítését. Amennyiben lehetséges és indokolt, a tagállamok e cikk és az említett jogszabályok követelményeinek teljesítése érdekében olyan összehangolt vagy közös eljárásokat írhatnak elő, amelyek biztosítják különösen az értékelések és a konzultációk egyesítését.

14. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az V. mellékletben felsorolt információk a nyilvánosság számára állandóan elérhetőek legyenek, ideértve az elektronikus módon való elérhetőséget is. Az információkat naprakészen tartják, szükség esetén, többek között a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítások esetén.

(2) A felső küszöbértékű üzemek esetében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) minden olyan személy, akit egy súlyos baleset valószínűleg érinthet, rendszeresen és a legmegfelelőbb formában, kérés nélkül világos és érthető tájékoztatást kapjon a biztonsági intézkedésekről és a súlyos baleset esetén követendő magatartásról;
- b) a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően a biztonsági jelentés kérésre hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára; amennyiben a 22. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, a módosított jelentést hozzáférhetővé kell tenni, például nem műszaki jellegű összefoglaló formájában, amely tartalmazza legalább a súlyos balesetek veszélyeire vonatkozó általános információkat, valamint egy súlyos baleset esetén az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt lehetséges hatásokat;
- c) a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően a veszélyes anyagok jegyzéke kérésre hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontja alapján szolgáltatandó információknak legalább az V. mellékletben felsorolt adatokra kell kiterjedniük. Ezeket az információkat el kell juttatni továbbá minden középület és közterület, köztük az iskolák és a kórházak részére, és – a 9. cikk hatálya alá tartozó üzemek esetében – minden szomszédos üzem részére is. A tagállamok biztosítják az információk legalább ötévente történő szolgáltatását, és időszakonkénti felülvizsgálatát és szükség esetén naprakészé tételét, többek között a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítások esetén.

(3) A tagállamok a felső küszöbértékű üzemekből eredő, határokon áterjedő hatású súlyos balesetek lehetőségéről kötelesek elegendő információt biztosítani a feltehetően érintett

⁽¹⁾ HL L 26., 2012.1.28., 1. o.

⁽²⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

tagállamok részére úgy, hogy a feltehetően érintett tagállamok a 12. és a 13. cikk, valamint e cikk megfelelő rendelkezései alapján szükség esetén eljárhassanak.

(4) Ahol az érintett tagállam úgy döntött, hogy egy üzem, amely egy másik tagállam területe közelében található, nem okozhat súlyos balesetveszélyt a határain túl a 12. cikk (8) bekezdésének alkalmazása értelmében, és ezért nincs szükség arra, hogy a 12. cikk (1) bekezdése szerinti külső védelmi tervet készítsen, indokolással ellátott döntéséről tájékoztatnia kell a másik tagállamot.

15. cikk

Nyilvános konzultáció és részvétel a döntéshozatalban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság idejekorán lehetőséget kapjon véleményének kinyilvánítására az alábbiakkal kapcsolatos konkrét, egyedi projekteket illetően:

- a) új üzemek tervezése a 13. cikk értelmében;
- b) üzemeknek a 11. cikk hatálya alá tartozó, jelentős módosítása, ha a módosításnak meg kell felelnie a 13. cikkben előírt követelményeknek;
- c) az üzemek körüli fejlesztések, ha az elhelyezés vagy a fejlesztés a 13. cikk értelmében növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit.

(2) Az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projekteket illetően a nyilvánosságot közlemények vagy más alkalmas eszközök, így, ha rendelkezésre áll, az elektronikus média útján a döntéshozatali eljárás korai szakaszában, de legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatni kell:

- a) az egyedi projekt tárgyáról;
- b) ha alkalmazandó, arról, ha egy projekt nemzeti vagy országhatáron áterjedő hatásokra vonatkozó környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban tagállamok közötti konzultációkhoz van kötve;
- c) annak az illetékes hatóságnak a kapcsolattartási adatairól, amely felelős a döntéshozatalért, amelytől a releváns információk beszerezhetők, valamint amelyhez észrevételek és kérdések intézhetők, továbbá az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részleteiről;
- d) a lehetséges döntések jellegéről vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezetről;
- e) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejéről és helyéről vagy módjáról;
- f) az e cikk (7) bekezdése értelmében a nyilvánosság részvételére és a nyilvános konzultációra vonatkozó intézkedések részleteiről.

(3) Az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projekteket illetően a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság hozzáférhessen:

- a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban azokhoz a legfontosabb jelentésekhez és tanácsokhoz, amelyek az érintett nyilvánosságnak a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásakor az illetékes hatóságnál fellelhetők;
- b) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információktól eltérő azon információkhoz, amelyek a szóban forgó döntés szempontjából lényegesek, és amelyek csak az érintett nyilvánosságnak az említett bekezdéssel összhangban történő tájékoztatása után válnak hozzáférhetővé.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projektekre kapcsolatos döntéshozatal előtt jogosult legyen észrevételeit és véleményét eljuttatni az illetékes hatóságnak, és hogy az (1) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit a határozat meghozatalakor kellő mértékben figyelembe vegyék.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó döntések meghozatalakor az illetékes hatóság a nyilvánosság számára elérhetővé teszi:

- a) a döntés tartalmát és az alapjául szolgáló indokokat, az esetleges későbbi kiigazításokkal együtt;
- b) a döntés meghozatala előtt tartott konzultációk eredményeit, illetve az eredmények döntésben való figyelembevételének módjára vonatkozó magyarázatot.

(6) Ha az (1) bekezdés a) vagy c) pontjában említett kérdésekkel kapcsolatban általános tervek vagy programok kialakítása van folyamatban, a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság idejekorán és ténylegesen lehetőséget kapjon ezek elkészítésében és módosításában vagy felülvizsgálatában, a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozása tekintetében a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárásokat alkalmazva.

A tagállamok meghatározzák az e bekezdés alkalmazásában részvételre jogosult nyilvánosságot, beleértve a nemzeti jog alapján előírt követelményeknek megfelelő, releváns nem kormányzati szervezeteket, például a környezetvédelmet előmozdító szervezeteket.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó azokra a tervekre és programokra, amelyek tekintetében nyilvános részvételi eljárásra kerül sor a 2001/42/EK irányelv alapján.

(7) A nyilvánosság tájékoztatására és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg.

A különböző szakaszokra olyan ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban e cikk rendelkezéseinek megfelelően történő hatékony részvételére.

16. cikk

Az üzemeltető által súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk és meghozandó intézkedések

A tagállamok biztosítják azt, hogy egy súlyos balesetet követően az üzemeltető a legmegfelelőbb módon:

- a) tájékoztatja az illetékes hatóságot;
- b) amint a kérdéses információk rendelkezésre állnak, tájékoztatja az illetékes hatóságot:
 - i. a baleset körülményeiről;
 - ii. az érintett veszélyes anyagokról;
 - iii. a baleset emberi egészségre, környezetre és tulajdonra gyakorolt hatásainak értékeléséhez rendelkezésre álló adatokról;
 - iv. a veszélyhelyzeti intézkedésekről;
- c) tájékoztatja az illetékes hatóságot a következőket célzó lépésekre vonatkozó terveiről:
 - i. a baleset középtávú és hosszú távú hatásainak mérséklése;
 - ii. a hasonló baleset megismétlődésének megakadályozása;
- d) naprakésszé teszi a szolgáltatott információkat, ha a további kivizsgálás újabb olyan tényeket tár fel, amelyek megváltoztatják ezeknek az információknak a tartalmát vagy a levont következtetéseket.

17. cikk

Az illetékes hatóság által súlyos balesetet követően meghozandó intézkedések

A tagállamok súlyos balesetet követően megkövetelik az illetékes hatóságtól, hogy:

- a) biztosítsa minden szükségesnek bizonyuló azonnali, közép-távú és hosszú távú intézkedés megtételét;

- b) hatósági ellenőrzések vagy kivizsgálás útján vagy más megfelelő módon összegyűjtse a baleset műszaki, szervezeti és irányítási szempontjainak teljes elemzéséhez szükséges adatokat;
- c) megfelelő lépéseket tegyen annak biztosítására, hogy az üzemeltető megtegye a szükséges helyreállítási intézkedéseket;
- d) ajánlásokat tegyen a jövőbeni megelőző intézkedésekre; és
- e) tájékoztassa a valószínűleg érintett személyeket bekövetkezett balesetről és adott esetben a következmények mérséklésére tett intézkedésekről.

18. cikk

A tagállamok által a súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk

(1) A súlyos balesetek megelőzése és hatásainak mérséklése céljából a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a területükön bekövetkezett súlyos balesetekről, amelyek megfelelnek a VI. melléklet feltételeinek. Ennek keretében megadják:

- a) a tagállam, valamint a jelentésért felelős hatóság nevét és címét;
- b) a baleset dátumát, időpontját és helyét, beleértve az üzemeltető teljes nevét és az érintett üzem címét is;
- c) a baleset körülményeinek rövid leírását, beleértve az érintett veszélyes anyagokat és az emberi egészségre és környezetre gyakorolt azonnali hatásokat is;
- d) a megtett veszélyhelyzeti intézkedések és a baleset megismétlődésének megelőzéséhez szükséges azonnali óvintézkedések rövid leírását;
- e) elemzésük eredményeit és ajánlásait.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett információt – amint az gyakorlati szempontból lehetséges, de legkésőbb a baleset időpontját követő egy éven belül – közölni kell, a 21. cikk (4) bekezdésében előírt adatbázis útján. Amennyiben e határidőn belül az (1) bekezdés e) pontja szerint csak előzetes információ adható az adatbázisba történő felvétel céljára, az információt naprakésszé kell tenni, amint további elemzések eredményei és ajánlások állnak rendelkezésre.

Az (1) bekezdés e) pontjában előírt információk tagállamok általi jelentése bírósági eljárások lefolytatásának lehetővé tételében elhalasztható olyan esetekben, amikor a jelentés továbbítása a bírósági eljárást befolyásolhatja.

(3) Az (1) bekezdésben előírt, a tagállamok által nyújtandó információszolgáltatáshoz végrehajtási jogi aktusok formájában jelentéstételi űrlapot kell létrehozni. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot minden olyan testület nevééről és címéről, amelyek lényeges információval rendelkezhetnek a súlyos balesetekről, és amelyek képesek tanácsot adni más tagállamok azon illetékes hatóságai számára, amelyeknek ilyen balesetek esetén be kell avatkozniuk.

19. cikk

Az üzemeltetés megtiltása

(1) A tagállamok megtiltják azon üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, amelynek esetében az üzemeltető által a súlyos balesetek megelőzése és mérséklése érdekében tett intézkedések súlyosan hiányosak. E célból a tagállamok, többek között figyelembe veszik a hatósági ellenőrzési jelentésben meghatározott, szükséges intézkedések megtételének súlyos elmulasztását.

A tagállamok megtilthatják bármely üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, ha az üzemeltető a meghatározott határidőn belül nem teljesítette az ezen irányelvben előírt bejelentési, jelentéstételi vagy más információszolgáltatási kötelezettségét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők a nemzeti jogszabályok és eljárások által meghatározott megfelelő testület előtt az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés alapján meghozott tiltó határozata ellen jogorvoslattal élhessenek.

20. cikk

Hatósági ellenőrzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok létrehozzák a hatósági ellenőrzések rendszerét.

(2) A hatósági ellenőrzéseknek meg kell felelniük az érintett üzem típusának. Nem tehetők függővé a biztonsági jelentés vagy bármely egyéb jelentés beérkezésétől. Megfelelőnek kell lenniük az üzemben alkalmazott műszaki, szervezeti és irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatára úgy, hogy biztosítsák különösen azt, hogy:

- a) az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy az üzem különféle tevékenységeivel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében megfelelő intézkedéseket tett;
- b) az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek mérséklésére mind a helyszínen, mind azon kívül;
- c) a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek;

d) a 14. cikk értelmében megtörtént a nyilvánosság tájékoztatása.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi üzem hatósági ellenőrzésére vonatkozzék nemzeti, regionális vagy helyi szintű terv, és biztosítják e tervek rendszeres felülvizsgálatát és szükség szerinti naprakésszé tételét.

A hatósági ellenőrzésekre vonatkozó terveknek tartalmazniuk kell:

- a) a releváns biztonsági kérdések általános értékelését;
- b) a hatósági ellenőrzésekre vonatkozó terv hatálya alá tartozó földrajzi terület megjelölését;
- c) a terv hatálya alá tartozó üzemek jegyzékét;
- d) a 9. cikk értelmében dominóhatás kiváltására alkalmas üzemcsoportok felsorolását;
- e) azon üzemek felsorolását, amelyekben bizonyos külső kockázatok vagy veszélyforrások fokozhatják a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
- f) a rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre vonatkozó eljárásokat, ideértve az ezen hatósági ellenőrzések (4) bekezdés szerinti programjait is;
- g) a nem rutinjellegű hatósági ellenőrzések vonatkozó eljárásokat a (6) bekezdés szerint;
- h) a hatósági ellenőrzések végző különböző hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

(4) A hatósági ellenőrzésekre vonatkozóan a (3) bekezdésben előírt tervek alapján az illetékes hatóság minden üzem vonatkozásában rendszeresen elkészíti a rutinjellegű hatósági ellenőrzések programját, amelyben megadja különösen a különböző típusú üzemek esetében végzett helyszíni szemlék gyakoriságát.

A két, egymást követő helyszíni szemle közötti időszak nem haladhatja meg felső küszöbértékű üzemek esetében az egy, alsó küszöbértékű üzemek esetében a három évet, kivéve, ha az illetékes hatóság az érintett üzemet érintő súlyos balesetek veszélyének szisztematikus értékelése alapján külön hatósági ellenőrzési programot dolgoz ki.

(5) Az érintett üzemek veszélyeire vonatkozó szisztematikus értékelésének legalább a következő kritériumokon kell alapulnia:

- a) az érintett üzemek emberi egészségre és környezetre gyakorolt lehetséges hatásai;

b) az ezen irányelvben foglalt feltételek teljesítésére vonatkozó korábbi adatok.

Adott esetben a más uniós jogi aktusok alapján elvégzett hatósági ellenőrzések vonatkozó megállapításait is figyelembe kell venni.

(6) A nem rutinjellegű hatósági ellenőrzéseket a súlyos panaszok, a súlyos balesetek és balesetveszélyes helyzetek, a rendkívüli események és a rendelkezések be nem tartásának kivizsgálására késedelem nélkül végre kell hajtani.

(7) Az illetékes hatóság minden hatósági ellenőrzés után négy hónapon belül közli az üzemeltetővel a hatósági ellenőrzés következtetéseit és a szükségesként azonosított lépéseket. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a közlés kézhezvételét követően az üzemeltető ésszerű időn belül megteszi a közlésben szükségesként azonosított lépéseket.

(8) Ha a hatósági ellenőrzés az irányelv be nem tartásának súlyos esetét azonosította, hat hónapon belül utóellenőrzést kell tartani.

(9) A hatósági ellenőrzéseket, amennyiben lehetséges, össze kell hangolni és lehetőség szerint egyesíteni kell a más uniós jogi aktusok alapján végrehajtott ellenőrzésekkel.

(10) A tagállamok ösztönzik az illetékes hatóságokat arra, hogy kialakítsák a tapasztalatcsere és a tudásmélyítés mechanizmusait és eszközeit, és a lehetőségek szabta keretek között részt vegyenek az ilyen célú uniós szintű mechanizmusokban.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők minden szükséges segítséget megadnak az illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy azok bármilyen hatósági ellenőrzést végre tudjanak hajtani, és valamennyi információt összegyűjthessék ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni, és különösen lehetővé teszik a hatóságok számára a súlyos baleset lehetőségének teljes felmérését, a valószínűség megnövekedése lehetőségének, illetve a súlyos balesetek súlyosbodása lehetőségének meghatározását, a külső védelmi terv elkészítését és az olyan anyagok figyelembevételét, amelyek fizikai megjelenési formájuk, különleges körülményeik vagy elhelyezésük miatt különleges figyelmet igényelhetnek.

21. cikk

Információs rendszer és információcsere

(1) A tagállamok és a Bizottság kölcsönösen tájékoztatják egymást a súlyos balesetek megelőzésével és következményeik mérséklésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokról. Ennek a tájékoztatásnak különösen az irányelvben előírt intézkedések hatásosságára kell kitérnie.

(2) A tagállamok 2019. szeptember 30-ig és azt követően négyévente jelentést készítenek a Bizottság számára ezen irányelv végrehajtásáról.

(3) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó üzemek esetében a tagállamok legalább a következőkről tájékoztatják a Bizottságot:

a) az üzemeltető nevééről vagy cégnevééről, valamint az érintett üzem teljes címéről;

b) az üzem tevékenységéről vagy tevékenységeiről.

A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információkat tartalmazó adatbázist hoz létre és azt naprakész állapotban tartja. Az adatbázishoz a Bizottság által meghatalmazott személyek vagy a tagállamok illetékes hatóságok férhetnek hozzá.

(4) A Bizottság létrehoz és a tagállamok rendelkezésére bocsát egy adatbázist, amely elsősorban azoknak a súlyos baleseteknek a részletes adatait tartalmazza, amelyek a tagállamok területén előfordultak, a következő célokból:

a) a 18. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében a tagállamok által szolgáltatott információknak valamennyi illetékes hatósághoz való gyors továbbítása;

b) a súlyos balesetek okaira és az azokból levonható tanulságokra vonatkozó elemzésnek az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátása;

c) az illetékes hatóságok tájékoztatása a megelőző intézkedésekről;

d) adatszolgáltatás azokról a szervezetekről, amelyek tanácsal vagy érdemi tájékoztatással szolgálhatnak a súlyos balesetek előfordulásáról, megelőzéséről és mérsékléséről.

(5) A Bizottság 2015. január 1-jéig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett, tagállamoktól kapott információk közlésének, valamint a (3) és (4) bekezdésben említett adatbázisoknak a formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A (4) bekezdésben említett adatbázisoknak tartalmaznia kell legalább:

a) a tagállamok által a 18. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban szolgáltatott információkat;

b) elemzést a balesetek okairól;

c) a balesetekből levont tanulságokat;

d) az újabb előfordulás megakadályozásához szükséges megelőző intézkedéseket.

(7) A Bizottság az adatok nem bizalmas részét nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

22. cikk

Hozzáférés az információkhoz és azok bizalmas kezelése

(1) A tagállamok az átláthatóság érdekében kötelezik az illetékes hatóságot arra, hogy bármely természetes vagy jogi személy számára, aki ezt a 2003/4/EK irányelvvel összhangban kéri, tegye hozzáférhetővé az irányelv értelmében birtokában levő bármely információt.

(2) Az ezen irányelv, ezen belül a 14. cikk alapján előírt bármely információ közlését az illetékes hatóság a 2003/4/EK irányelv 4. cikkében meghatározott feltételek teljesülése esetén megtagadhatja vagy korlátozhatja.

(3) Az illetékes hatóság birtokában lévő, a 14. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett információk teljes körű közlését az illetékes hatóság – e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – megtagadhatja, ha az üzemeltető a 2003/4/EK irányelv 4. cikkében meghatározott okokból kérte, hogy az illetékes hatóság tartózkodjék a biztonsági jelentés vagy a veszélyes anyagok jegyzéke egyes részeinek másnak való átadásától.

Ugyanezen okokból az illetékes hatóság is dönthet úgy, hogy a jelentés vagy a jegyzék egyes részeit másnak nem adja át. Ilyen esetekben az üzemeltető az említett hatóság jóváhagyásával olyan módosított jelentést vagy jegyzéket nyújt be az illetékes hatóságnak, amely ezeket a részeket nem tartalmazza.

23. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdése b) vagy c) pontjának vagy 22. cikke (1) bekezdésének értelmében információt kérő bármely kérelmező a 2003/4/EK irányelv 6. cikkével összhangban kérheti az illetékes hatóság olyan cselekményeinek vagy mulasztásainak felülvizsgálatát, amelyek ilyen kérelemhez kapcsolódnak;
- b) saját jogrendszerük keretében az érintett nyilvánosság tagjai az ezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó esetekben hozzáférnek a 2011/92/EU irányelv 11. cikke által létrehozott felülvizsgálati eljárásokhoz.

24. cikk

Iránymutatás

A Bizottság iránymutatást dolgozhat ki a biztonsági távolságról és a dominóhatásról.

25. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 26. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II–VI. melléklet műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében. Az ilyen kiigazítások nem eredményezhetnek jelentős változásokat a tagállamok és az üzemeltetők ezen irányelvben meghatározott kötelezettségeire nézve.

26. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 25. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2012. augusztus 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb négy hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 25. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 25. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

27. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 96/82/EK irányelvvel létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

28. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok az említett rendelkezésekről 2015. június 1-jéig, az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

29. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság a tagállamok által a 18. cikkel és a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott információk, valamint a 21. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti, adatbázisokban található információk alapján, továbbá a 4. cikk végrehajtását figyelembe véve 2020. szeptember 30-ig, és ezt követően négyévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról és hatékony működéséről, beleértve az Unión belül bekövetkezett súlyos balesetekre és az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos lehetséges hatásukra vonatkozó információt. A Bizottság a fenti jelentések közül az elsőben értékelést szerepeltet arról, szükséges-e ezen irányelv hatályának módosítása. Az esetleges jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kísérheti.

(2) A vonatkozó uniós jogszabályok értelmében a Bizottság megvizsgálhatja, hogy szükséges-e az üzemeltető súlyos balesetekkel kapcsolatos pénzügyi felelősségek kérdésével – köztük a biztosítással kapcsolatos kérdésekkel – foglalkozni.

30. cikk

A 96/82/EK irányelv módosítása

A 96/82/EK irányelvben az I. melléklet 1. részében a „Kőolajtermékek” címsor a „d) nehéz fűtőolajok” szövegrésszel egészül ki.

31. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. május 31-ig megfeleljenek.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 30. cikkének megfeleljenek, 2014. február 14-ig léptetik hatályba. Az említett rendelkezéseket 2014. február 15-től alkalmazzák.

A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti jogok azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 96/82/EK irányelv 2015. június 1-jén hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

A MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

- I. melléklet — Veszélyes anyagok
- II. melléklet — A 10. cikkben említett biztonsági jelentésben legalább figyelembe veendő adatok és információk
- III. melléklet — A 8. cikk (5) bekezdésében és a 10. cikkben említett, a biztonsági irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó információk a súlyos balesetek megelőzése érdekében
- IV. melléklet — A 12. cikkben említett védelmi tervekben feltüntetendő adatok és információk
- V. melléklet — A 14. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében a nyilvánossággal közlendő információk
- VI. melléklet — A súlyos balesetek Bizottság felé való bejelentésének kritériumai a 18. cikk (1) bekezdése alapján
- VII. melléklet — Megfelelési táblázat
-

I. MELLÉKLET

VESZÉLYES ANYAGOK

Az e melléklet 1. részének 1. oszlopában felsorolt veszélyességi kategóriákba tartozó veszélyes anyagokra az 1. rész 2. és 3. oszlopában meghatározott küszöbértékek vonatkoznak.

Ha egy veszélyes anyag az e melléklet 1. részébe tartozik és azt a 2. rész is tartalmazza, arra a 2. rész 2. és 3. oszlopában meghatározott küszöbértékek vonatkoznak.

1. RÉSZ

A veszélyes anyagok kategóriái

Ez a rész az 1. oszlopban felsorolt veszélyességi kategóriákba tartozó minden veszélyes anyagra vonatkozik:

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyességi kategóriák az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően	A veszélyes anyagra vonatkozó küszöbmennyiségek (tonna) a 3. cikk 10. bekezdése alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
„H” szakasz – EGÉSZSÉGI VESZÉLYEK		
H1. AKUT TOXIKUS 1. kategória, minden expozíciós útvonal	5	20
H2. AKUT TOXIKUS — 2. kategória, minden expozíciós útvonal — 3. kategória, belégzéses expozíció (lásd a 7. megjegyzést)	50	200
H3. CÉLSZERVI TOXICITÁS (STOT) – EGYSZERI EXPOZÍCIÓ STOT SE 1. kategória	50	200
„P” szakasz – FIZIKAI VESZÉLYEK		
P1.a ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) — Instabil robbanóanyagok, vagy — robbanóanyagok, 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vagy 1.6. osztály, vagy — olyan anyagok vagy keverékek, amelyek a 440/2008/EK rendelet A.14. módszere (lásd a 9. megjegyzést) szerint robbanási tulajdonságokkal rendelkeznek, és nem tartoznak a szerves peroxidok és az önreaktív anyagok és keverékek veszélyességi osztályába	10	50
P1.b ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) Robbyanóanyagok, 1.4. osztály (lásd a 10. megjegyzést)	50	200
P2. TŰZVESZÉLYES GÁZOK Az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázok	10	50
P3.a TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) 1. vagy 2. kategóriájú „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat tartalmaznak	150 (nettó)	500 (nettó)
P3.b TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) 1. vagy 2. kategóriájú „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek nem tartalmaznak az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat (lásd a 11.2. megjegyzést)	5 000 (nettó)	50 000 (nettó)

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyességi kategóriák az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően	A veszélyes anyagra vonatkozó küszöbmennyiségek (tonna) a 3. cikk 10. bekezdése alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
P4. OXIDÁLÓ GÁZOK Az 1. kategóriába tartozó oxidáló gázok	50	200
P5.a TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK — Az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, vagy — a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva, vagy — egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva (lásd a 12. megjegyzést)	10	50
P5.b TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK — A 2. vagy 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő, vagy — egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő (lásd a 12. megjegyzést)	50	200
P5.c TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK A P5.a és a P5.b szakaszba nem tartozó, a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok	5 000	50 000
P6.a ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK A, B típusú önreaktív anyagok és keverékek, A, B típusú szerves peroxidok	10	50
P6.b ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK C, D, E, F típusú önreaktív anyagok és keverékek vagy C, D, E, F típusú szerves peroxidok	50	200
P7. ÖNGYULLADÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó folyadékok Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó szilárd anyagok	50	200
P8. OXIDÁLÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló folyadékok Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló szilárd anyagok	50	200
„E” szakasz – KÖRNYEZETI VESZÉLYEK		
E1. A vízi környezetre veszélyes az akut 1 vagy a krónikus 1 kategóriában	100	200
E2. A vízi környezetre veszélyes a krónikus 2 kategóriában	200	500
„O” szakasz – EGYÉB VESZÉLYEK		
O1. Anyagok vagy keverékek az EUH014 figyelmeztető mondattal	100	500
O2. Az 1. kategóriába tartozó, vízzel érintkezve tűzveszélyes gázokat kibocsátó anyagok és keverékek	100	500
O3. Anyagok vagy keverékek az EUH029 figyelmeztető mondattal	50	200

2. RÉSZ

Megnevezett veszélyes anyagok

1. oszlop	CAS-szám (1)	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
1. Ammónium-nitrát (lásd a 13. megjegyzést)	—	5 000	10 000
2. Ammónium-nitrát (lásd a 14. megjegyzést)	—	1 250	5 000
3. Ammónium-nitrát (lásd a 15. megjegyzést)	—	350	2 500
4. Ammónium-nitrát (lásd a 16. megjegyzést)	—	10	50
5. Kálium-nitrát (lásd a 17. megjegyzést)	—	5 000	10 000
6. Kálium-nitrát (lásd a 18. megjegyzést)	—	1 250	5 000
7. Arzén-pentoxid, arzén(V)-sav és/vagy sói	1303-28-2	1	2
8. Arzén-trioxid, arzén(III)-sav és/vagy sói	1327-53-3		0,1
9. Bróm	7726-95-6	20	100
10. Klór	7782-50-5	10	25
11. Nikkelvegyületek belélegezhető por formájában: nikkel-monoxid, nikkel-dioxid, nikkel-szulfid, trinikkel-diszulfid, dinikkel-trioxid	—		1
12. Etilén-imin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehid (koncentráció $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Hidrogén	1333-74-0	5	50
16. Hidrogén-klorid (cseppfolyósított gáz)	7647-01-0	25	250
17. Ólom-alkilok	—	5	50
18. Az 1. vagy 2. kategóriába tartozó cseppfolyósított tűzveszélyes gázok (köztük az LPG) és a földgáz (lásd a 19. megjegyzést)	—	50	200
19. Acetilén	74-86-2	5	50
20. Etilén-oxid	75-21-8	5	50
21. Propilén-oxid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilén-bisz (2-klór-anilin) és/vagy sói, por formában	101-14-4		0,01
24. Metil-izocianát	624-83-9		0,15
25. Oxigén	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluol-diizocianát	584-84-9	10	100
2,6-toluol-diizocianát	91-08-7		

1. oszlop	CAS-szám (1)	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
27. Karbonil-diklorid (foszgén)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arzin (arzén-hidrogén)	7784-42-1	0,2	1
29. Foszfín (foszfor-hidrogén)	7803-51-2	0,2	1
30. Kén-diklorid	10545-99-0		1
31. Kén-trioxid	7446-11-9	15	75
32. Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok (köztük a TCDD), TCDD-egyenértékben számítva (lásd a 20. megjegyzést)	—		0,001
33. A következő RÁKKELTŐ ANYAGOK vagy a következő rákkeltő anyagokat 5 tömegszázalék feletti koncentrációban tartalmazó keverékek: 4-amino-bifenil és/vagy sói, benzotriklorid, benzidin és/vagy sói, bisz (klór-metil) éter, klór-metil-metil-éter, 1,2-dibróm-etán, dietil-szulfát, dimetil-szulfát, dimetil-karbamoil-klorid, 1,2-dibróm-3-klór-propán, 1,2-dimetil-hidrazin, dimetilnitrózamin, hexametilfoszfor-triamid, hidrazin, 2- naftil-amin és/vagy sói, 4-nitrodifenil és 1,3-propánszulton	—	0,5	2
34. Petróleumtermékek és alternatív üzemanyagok a) benzinek és nafták; b) kerozinok (ideértve a sugárhajtómű-üzemanyagokat is); c) gázolajok (ideértve a dízelüzemanyagokat, a háztartási tüzelőolajokat és a gázolajkeverékeket is); d) nehéz fűtőolajok; e) alternatív tüzelőanyagok, amelyek az a)–d) pontban említett termékekkel megegyező célokat szolgálnak, valamint gyúlékonyságuk és környezeti veszélyeik tekintetében hasonló tulajdonságokkal bírnak	—	2 500	25 000
35. Vízmentes ammónia	7664-41-7	50	200
36. Bór-trifluorid	7637-07-2	5	20
37. Hidrogén-szulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bisz(2-dimetil-amino-etil) (metil)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilhexiloxi)propil-amin	5397-31-9	50	200
41. Nátrium-hipoklorit(*) vízi akut 1. kategóriába [H400] sorolt keverékei, amelyek 5 %-nál kevesebb aktív klórt tartalmaznak, és amelyeket az I. melléklet 1. részében egyik veszélykategóriába sem sorolták be.		200	500

(*) Feltéve, hogy a keverék a nátrium-hipoklorit nélkül nem tartozna a vízi akut 1. kategóriába [H400].

1. oszlop	CAS-szám ⁽¹⁾	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
42. Propil-amin (lásd a 21. megjegyzést)	107-10-8	500	2 000
43. Terciel-butil-akrilát (lásd a 21. megjegyzést)	1663-39-4	200	500
44. 2-metil-3-butén-nitril (lásd a 21. megjegyzést)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetil-1,3,5, -tiadiazin-2-tion (Dazomet) (lásd a 21. megjegyzést)	533-74-4	100	200
46. Metil-akrilát (lásd a 21. megjegyzést)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metil-piridin (lásd a 21. megjegyzést)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bróm-3-klór-propán (lásd a 21. megjegyzést)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ A CAS-számok csak jelzésként szerepelnek.

MEGJEGYZÉSEK AZ I. MELLÉKLETHEZ

- Az anyagok és keverékek osztályát az 1272/2008/EK rendelet szerint kell megállapítani.
- Ha százalékos összetétel vagy más leírás nincs megadva, a keverékeket ugyanúgy kell kezelni, mint a tiszta anyagokat, feltéve, hogy koncentrációjuk az 1272/2008/EK rendeletben vagy annak a műszaki fejlődéshez való legutóbbi hozzáigazításában a jellemzőik alapján meghatározott határokon belül marad.
- A fent meghatározott küszöbmennyiségek egy üzemre vonatkoznak.

Az ezen irányelv egyes cikkeinek alkalmazásában figyelembe veendő mennyiségek azok a maximális mennyiségek, amelyek egy adott időpontban az adott helyen ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak. A teljes jelen lévő mennyiség meghatározása során figyelmen kívül kell hagyni azokat a veszélyes anyagokat, amelyek az üzemben csupán a vonatkozó küszöbmennyiség 2 %-ának megfelelő vagy annál kisebb mennyiségben vannak jelen, amennyiben az üzemen belüli elhelyezkedésük olyan, hogy az üzemben máshol nem okozhatják súlyos baleset bekövetkezését.

- A veszélyes anyagok vagy a veszélyes anyagok kategóriáinak összegzésére a következő szabályokat kell alkalmazni:

Ha az üzemben egyetlen veszélyes anyag jelen levő mennyisége sem éri el önmagában a megfelelő küszöbmennyiséget, akkor a következő szabályt kell alkalmazni annak megállapítására, hogy az adott üzemre alkalmazandók-e ezen irányelv megfelelő követelményei:

Az irányelvet alkalmazni kell a felső küszöbértékű üzemekre, ha a

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{összeg legalább } 1,$$

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy a veszélyes anyagok kategóriája) mennyisége,

és Q_{Ux} az „x” veszélyes anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az e melléklet 1. részének 3. oszlopa vagy a 2. részének 3. oszlopa szerint.

Az irányelvet alkalmazni kell az alsó küszöbértékű üzemekre, ha a

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{összeg legalább } 1,$$

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy a veszélyes anyagok kategóriája) mennyisége,

és Q_{Lx} az „x” veszélyes anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az e melléklet 1. részének 2. oszlopa vagy a 2. részének 2. oszlopa szerint.

E szabályt az egészségi veszélyek, a fizikai veszélyek és a környezeti veszélyek értékelése céljából kell alkalmazni. A szabályt tehát háromszor kell alkalmazni:

- a) a 2. részben felsorolt és az 1., a 2. vagy a 3. akut toxicitási kategóriába (belégzéses útvonal) vagy STOT SE 1. kategóriába tartozó veszélyes anyagok, valamint az 1. rész H:H1–H3. sorába tartozó veszélyes anyagok összegzések;
- b) a 2. részben felsorolt veszélyes anyagok, amelyek robbanóanyagok, tűzveszélyes gázok, tűzveszélyes aeroszolok, oxidáló gázok, tűzveszélyes folyadékok, önreaktív anyagok vagy keverékek, szerves peroxidok, öngyulladó folyadékok és szilárd anyagok vagy oxidáló folyadékok vagy szilárd anyagok, valamint az 1. rész P:P1–P8. szakaszába tartozó veszélyes anyagok összegzések;
- c) a 2. részben felsorolt és a vízi környezetre veszélyesként vagy az 1. akut kategóriába vagy az 1. vagy a 2. krónikus kategóriába tartozó veszélyes anyagok, valamint az 1. rész E:E1. és E2. sorába tartozó veszélyes anyagok összegzések.

Ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha az a), a b) vagy a c) pont szerinti összegek bármelyike legalább 1.

5. Azokat a veszélyes anyagokat, ideértve a hulladékot is, amelyek nem tartoznak az 1272/2008/EK rendelet hatálya alá, de amelyek mindazonáltal ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak az üzemben, és amelyek az üzemben uralkodó feltételek mellett a súlyos balesetek potenciális lehetősége szempontjából ténylegesen vagy valószínűsíthetően azokkal egyenértékű tulajdonságokkal rendelkeznek, ideiglenesen az ezen irányelv hatálya alá tartozó, hozzájuk leginkább hasonló kategóriába/megnevezett veszélyes anyaghoz kell sorolni.
6. Több besorolást is lehetővé tevő tulajdonságokkal rendelkező veszélyes anyagok esetében ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni. A 4. megjegyzésben előírt szabály alkalmazásában azonban mindig a legalacsonyabb küszöbmennyiséget vagy a 4(a), 4(b) és 4(c) megjegyzésben a kérdéses besoroláshoz tartozó egyes kategóriacsoportokat kell alkalmazni.
7. Az orális útvonal tekintetében az akut toxikus veszélyességi osztály 3. kategóriájába tartozó (H 301) veszélyes anyagok és keverékek a H2. AKUT TOXIKUS szakasz alá tartoznak azokban az esetekben, amikor sem az akut belégzéses toxicitási besorolást, sem a bőrön keresztüli akut toxicitási besorolást nem lehet meghatározni, például meggyőző, belégzéses és bőrön keresztüli toxicitásra vonatkozó adatok hiányában.
8. A robbanóanyagok veszélyességi osztálya robbanóképes anyagokat tartalmaz (lásd az 1272/2008/EK rendelet I. mellékletének 2.1. pontját). Ha az anyagban lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában ezt a mennyiséget kell figyelembe venni. Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége nem ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában az egész árucikket robbanóképesnek kell tekinteni.
9. Az anyagok és keverékek robbanóképes jellemzőit csak akkor szükséges kísérleti úton vizsgálni, ha az ENSZ: Veszélyes áruk szállítására vonatkozó ajánlások, Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve („ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve”) ⁽¹⁾ 6. függelékének 3. része szerinti szűrés azt mutatja, hogy az anyag vagy keverék robbanóképes jellemzőkkel rendelkezhet.
10. Ha 1.4. alosztályba tartozó robbanóanyagokat kicsomagolnak vagy átsomagolnak, azokat a P1a. szakaszba tartozónak kell tekinteni, kivéve abban az esetben, ha a veszélyről bizonyítást nyer, hogy az 1272/2008/EK rendelettel összhangban továbbra is megfelel az 1.4. alosztály kritériumainak.
- 11.1. A gyúlékony aeroszolok osztályozása az aeroszoladagolókra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. május 20-i 75/324/EGK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ (az aeroszoladagolókról szóló irányelvnek) megfelelően történik. A 75/324/EGK irányelv szerinti „fokozottan tűzveszélyes” és „tűzveszélyes” aeroszolok az 1272/2008/EK rendelet alkalmazásában az 1., illetve a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes aeroszoloknak felelnek meg.
- 11.2. Ebben az esetben dokumentálni kell, hogy az aeroszoladagoló nem tartalmaz sem az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázt, sem az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékot.

⁽¹⁾ A vizsgálat elhagyásáról további iránymutatás a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében alkalmazandó vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2008. május 30-i 440/2008/EK bizottsági rendeletben (HL L 142., 2008.5.31., 1. o.), az A.14. vizsgálati módszer leírásában található.

⁽²⁾ HL L 147., 1975.6.9., 40. o.

12. Az 1272/2008/EK rendelet I. mellékletének 2.6.4.5. pontja szerint a 35 °C feletti lobbanáspontú folyadékokat nem kell a 3. kategóriába besorolni, ha az ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve 32. szakaszának III. részében leírt L.2. – Tartós éghetőségi vizsgálat negatív eredményt ad. Ez azonban nem érvényes szélsőséges körülmények között, például magas hőmérséklet vagy nagy nyomás esetén, így az ilyen folyadékok is ide tartoznak.

13. Ammónium-nitrát (5 000 / 10 000): önfenntartó lebomlásra képes műtrágyák

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú vegyületekre, összetett műtrágyákra (ammónium-nitrátot foszfátokkal és/vagy kálisókkal együtt tartalmazó vegyületekre, összetett műtrágyákra) kell alkalmazni, amelyek az ENSZ teknővizsgálata szerint (lásd ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve, III. rész, 38.2. pont) képesek önfenntartó lebomlásra, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 15,75 ⁽¹⁾ és 24,5 ⁽²⁾ tömegszázalék között van, és vagy legfeljebb 0,4 % teljes éghető/szerves anyaggal, vagy olyan anyagokkal együtt van jelen, amelyek megfelelnek a műtrágyákról szóló, 2003. október 13-i 2003/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ III-2. mellékletében foglalt követelményeknek,

— legfeljebb 15,75 tömegszázalék, és tetszőleges mennyiségű éghető anyaggal együtt van jelen.

14. Ammónium-nitrát (1 250 / 5 000): műtrágya minőségben

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és ammónium-nitrát-alapú összetett/komplex műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek megfelelnek a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 24,5 tömegszázaléknál nagyobb, kivéve az ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékeit,

— 15,75 tömegszázaléknál nagyobb, ammónium-nitrát és ammónium-szulfát keverékei esetében,

— 28 tömegszázaléknál ⁽⁴⁾ nagyobb, dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékei esetében.

15. Ammónium-nitrát (350 / 2 500): műszaki minőségben

Ezt kell alkalmazni azon ammónium-nitrátra és ammónium-nitrát-keverékekre, amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 24,5 és 28 tömegszázalék között van, és amelyek legfeljebb 0,4 % éghető anyagot tartalmaznak,

— 28 tömegszázaléknál nagyobb, és amelyek legfeljebb 0,2 % éghető anyagot tartalmaznak.

Alkalmazandó továbbá azokra a vizes ammónium-nitrát oldatokra, amelyekben az ammónium-nitrát koncentrációja 80 tömegszázaléknál nagyobb.

16. Ammónium-nitrát (10 / 50): „off-specs” anyag és a robbanási vizsgálatnak nem megfelelő anyagok

Ez a következőkre alkalmazandó

— az előállítási folyamat során visszautasított anyagra, valamint az ammónium-nitrátra és az ammónium-nitrát-keverékekre, a tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és a 14. és a 15. megjegyzésben említett ammónium-nitrát-alapú vegyületekre/összetett műtrágyákra, amelyeket újramunkálásra, újrafeldolgozásra vagy biztonságos felhasználás érdekében történő kezelésre a végfelhasználótól visszavisznek vagy visszavitték a gyártóhoz, az ideiglenes tárolóhoz vagy az újrafeldolgozó üzemhez, mert már nem felelnek meg a 14. és 15. megjegyzés előírásainak,

— a 13. megjegyzés első francia bekezdésében és az e melléklet 14. megjegyzésében említett műtrágyákra, amelyek már nem felelnek meg a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek.

17. Kálium-nitrát (5 000 / 10 000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú, darabos vagy granulált műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek.

⁽¹⁾ A 15,75 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 45 % ammónium-nitrátnak felel meg.

⁽²⁾ A 24,5 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 70 % ammónium-nitrátnak felel meg.

⁽³⁾ HL L 304., 2003.11.21., 1. o.

⁽⁴⁾ A 28 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 80 % ammónium-nitrátnak felel meg.

18. Kálium-nitrát (1 250 / 5 000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú, kristályos műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek.

19. Feljavított biogáz

Ezen irányelv végrehajtása céljából a feljavított biogáz az I. melléklet 2. részének 18. szakaszába sorolható, amennyiben a feljavított biogázra vonatkozóan alkalmazandó, a földgázzal – a metántartalom tekintetében is – egyenértékű minőséget biztosító szabványokkal összhangban dolgozták fel, és legfeljebb 1 % oxigént tartalmaz.

20. Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok

A poliklór-dibenzo-furánok és a poliklór-dibenzo-dioxinok mennyiségét a következő tényezők felhasználásával kell meghatározni:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)

Hivatkozás – Van den Berg et al.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Azokban az esetekben, amikor e veszélyes anyag a P5.a tűzveszélyes folyadék vagy P5.b tűzveszélyes folyadék kategóriába is tartozik, ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni.

II. MELLÉKLET

A 10. cikkben említett biztonsági jelentésben legalább figyelembe veendő adatok és információk

1. Az irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó tájékoztatás a súlyos balesetek megelőzése céljából

Ez a tájékoztatás a III. mellékletben megjelölt elemeket tartalmazza.

2. Az üzem környezetének bemutatása:

- a) az üzemnek és környezetének – ideértve a földrajzi elhelyezkedést, a meteorológiai, geológiai, vízrajzi körülményeket is –, valamint szükség esetén a történetének leírása;
- b) azon létesítmények és az üzem egyéb olyan tevékenységeinek azonosítása, amelyek súlyos baleset veszélyét okozhatják;
- c) a rendelkezésre álló információk alapján az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszínek, valamint az olyan egyéb telephelyek, területek és fejlesztések azonosítása, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják egy súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit;
- d) azon területek leírása, ahol súlyos baleset következhet be.

3. A létesítmény leírása:

- a) az üzem biztonsági szempontból fontos részei fő tevékenységeinek és termékeinek, a súlyos balesetek kockázatai forrásainak és azoknak a körülményeknek a leírása, amelyek között egy ilyen súlyos baleset bekövetkezhet, a javasolt megelőző intézkedések leírásával együtt;
- b) a folyamatok, különösen a működési módszerek leírása; adott esetben figyelembe véve a legjobb gyakorlatokra vonatkozóan rendelkezésre álló információt;
- c) a veszélyes anyagok leírása:
 - i. a veszélyes anyagok jegyzéke, amely tartalmazza:
 - a veszélyes anyagok azonosítását: kémiai név, CAS-szám, IUPAC-nevezéktan szerinti név,
 - a ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen lévő veszélyes anyagok maximális mennyiségét;
 - ii. fizikai, kémiai, toxikológiai jellemzők és az emberi egészséget és a környezetet érintő mind azonnali, mind késleltetett veszélyek jelzése;
 - iii. fizikai és kémiai viselkedés rendes üzemi körülmények között vagy előre látható baleseti körülmények között.

4. Azonosítás, baleseti kockázatok elemzése és megelőzési módszerek:

- a) a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveinek részletes leírása és valószínűsége, valamint a körülmények, amelyek mellett bekövetkeznek, az egyes forgatókönyvek megvalósulásának előidézésében esetleg szerepet játszó események összefoglalásával, akár a létesítményen belüli, akár azon kívüli okok állnak fenn; ideértve különösen:
 - i. működési okok;
 - ii. külső, például a dominóhatás és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszínek miatti, továbbá területek és fejlesztések miatti okok, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják egy súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
 - iii. természetes okok, például a földrengések és az árvizek;
- b) az azonosított súlyos balesetek következményei mértékének és súlyosságának értékelése, beleértve azokat a térképeket, képeket vagy esetleg az ezekkel egyenértékű leírásokat is, amelyek azokat a területeket mutatják, amelyeket az üzemből eredő ilyen balesetek valószínűleg érintenek;

- c) az ugyanezekhez az anyagokhoz vagy folyamatokhoz kapcsolódó korábbi balesetek és rendkívüli események áttekintése, az ezekből levont tanulságok elemzése, valamint kifejezett utalás az ilyen balesetek megelőzésére tett konkrét intézkedésekre;
 - d) a létesítmények biztonsága érdekében figyelembe vett műszaki paraméterek és alkalmazott berendezések leírása.
5. Védelmi és beavatkozási intézkedések a baleset következményeinek korlátozása érdekében:
- a) a telepen beszerelt, a súlyos balesetek emberi egészséget és környezetet érintő következményeinek korlátozását szolgáló berendezés leírása, ideértve például az érzékelő/védelmi rendszereket és a véletlen anyagkibocsátás mennyiségét korlátozó műszaki eszközöket, mint amilyen a vízpermet, a gőzfüggöny; a veszélyhelyzeti felfogóedény vagy a gyűjtőedény; az elzárószelep, az inertizáló rendszerek, a tűzoltásra használt tartalékvíz;
 - b) a riasztás és beavatkozás megszervezése;
 - c) a mobilizálható belső és külső források leírása;
 - d) a súlyos baleset hatásának csökkentése szempontjából lényeges bármely műszaki és nem műszaki intézkedés leírása.
-

III. MELLÉKLET

A 8. cikk (5) bekezdésében és a 10. cikkben említett, a biztonsági irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó információk a súlyos balesetek megelőzése érdekében

Az üzemeltető biztonsági irányítási rendszerének megvalósítása céljából figyelembe kell venni a következő elemeket:

- a) a biztonsági irányítási rendszernek arányosnak kell lennie a veszélyekkel, az ipari tevékenységekkel és az üzem szervezetének összetettségével, és a kockázatok értékelésén kell alapulnia. Az általános irányítási rendszer azon részét kell magában foglalnia, amely a súlyos balesetek megelőzését szolgáló terv (MAPP) megállapításához és végrehajtásához szükséges szervezeti struktúrát, felelősségi viszonyokat, gyakorlati megoldásokat, eljárásokat, folyamatokat és forrásokat tartalmazza;
- b) a biztonsági irányítási rendszernek a következő kérdésekkel kell foglalkoznia:
- i. szervezet és személyzet – a súlyos veszélyek kezelésében részt vevő személyzet szerepe és felelőssége a szervezet minden szintjén, a folyamatos tökéletesítés szükségességével kapcsolatos tudatosság növelése céljából tett intézkedésekkel együtt. E személyzet képzési igényeinek meghatározása és az így meghatározott képzés megszervezése. Az alkalmazottak és az üzemben alvállalkozóként foglalkoztatottak részvétele, amelyek a biztonság szempontjából fontosak;
 - ii. a súlyos veszélyek azonosítása és értékelése – a normál és a rendellenes üzemből, ezen belül adott esetben az alvállalkozói rendszerben végzett tevékenységekből is eredő súlyos veszélyek szisztematikus meghatározására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, előfordulási valószínűségük és súlyosságuk megállapítása;
 - iii. az üzemeltetés ellenőrzése – a telep, az eljárások és berendezések biztonságos üzemeltetésére, beleértve azok karbantartását is, valamint a riasztások kezelésére és az ideiglenes leállításokra vonatkozó eljárások és utasítások elfogadása és végrehajtása; figyelembe véve a nyomon követésre és ellenőrzésre vonatkozó legjobb gyakorlatokkal kapcsolatban rendelkezésre álló információt, a rendszerhiba kockázatának csökkentése céljából; az üzemben beszerelt elhasználódó berendezések és a korrózióval járó kockázatok kezelése és ellenőrzése – az üzem berendezéseinek leltára, a berendezések állapotának nyomon követésére és ellenőrzésére szolgáló stratégia és módszertan, megfelelő utókövetési intézkedések és esetleg szükséges ellenintézkedések;
 - iv. változások kezelése – a létesítmények, a folyamatok és a tárolóhelyek módosításának tervezésére, illetőleg az újak tervezésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása;
 - v. védelmi tervezés – az előre látható veszélyhelyzetek rendszeres elemzéssel történő azonosítására, az ilyen veszélyhelyzetekre való reagálást megalapozó védelmi tervek készítésére, kipróbálására és felülvizsgálatára, valamint az érintett alkalmazottak különleges képzésének biztosítására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása. Ilyen képzésben az üzemben dolgozó teljes személyzetnek részesülnie kell, beleértve az érintett alvállalkozóként foglalkoztatottakat is;
 - vi. teljesítmény-ellenőrzés – az üzemeltető MAPP-jában és biztonsági irányítási rendszerében kitűzött célokra való megfelelés folyamatos értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, valamint meg nem felelés esetén rendelkezés a kivizsgálás mechanizmusairól és a kiigazító intézkedésekről. Az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a súlyos balesetek vagy a balesetveszélyes helyzetek üzemeltető általi bejelentésének rendszerét, különösen azok vonatkozásában, amelyek a védintézkedések hiányosságaiából erednek, valamint a balesetek kivizsgálását és a tanulságok levonása alapján végzett nyomon követést. Az eljárások magukban foglalhatnak teljesítménymutatókat, így különösen biztonsági teljesítménymutatókat és/vagy más vonatkozó mutatókat is;
 - vii. ellenőrzés és felülvizsgálat – a MAPP és a biztonsági irányítási rendszer hatékonyságának és megfelelőségének időszakonkénti szisztematikus értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása; a terv és a biztonsági irányítási rendszer eredményeinek dokumentált felülvizsgálata és naprakésszé tétele a vezetés által, ideértve az ellenőrzés és felülvizsgálat során szükségessé váló változtatások megfontolását és beépítését is.

IV. MELLÉKLET

A 12. cikkben említett védelmi tervekben feltüntetendő adatok és információk

1. Belső védelmi tervek:

- a) a veszélyhelyzeti eljárások elindításával megbízott személyek, valamint a helyszíni, mérséklésre irányuló intézkedéseket irányító és koordináló személy neve vagy beosztása;
- b) a külső védelmi tervért felelős hatósággal való egyeztetésért felelős személy neve vagy beosztása;
- c) a súlyos baleset előidézésében esetleg jelentős szerepet játszó, előrelátható körülmények vagy események vonatkozásában a körülmények vagy események szabályozása és a következményeik csökkentése érdekében teendő lépések leírása, a biztonsági berendezések és a rendelkezésre álló források leírásával együtt;
- d) a helyszínen lévő személyeket érintő kockázatokat csökkentő intézkedések, beleértve a figyelmeztetés módját és a figyelmeztetett személyektől elvárt lépéseket;
- e) a külső védelmi terv végrehajtásának elindításáért felelős hatóságnak a rendkívüli eseményekre való korai figyelmeztetését biztosító intézkedések, azon információk típusai, amelyeket az első figyelmeztetésnek tartalmaznia kell, valamint az ismertté válásukat követően szolgáltatandó részletesebb információk biztosítására vonatkozó intézkedések;
- f) szükség esetén a személyzet olyan oktatására vonatkozó rendelkezések, amely az általuk várhatóan végrehajtandó feladatokra terjed ki, és ahol szükséges, ennek koordinálása a külső veszélyhelyzeti szolgálatokkal;
- g) a helyszínen kívüli, mérséklésre irányuló intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések.

2. Külső védelmi tervek:

- a) a veszélyhelyzeti eljárások elindítására felhatalmazott személyek, valamint a helyszínen kívüli intézkedések irányítására és koordinálására felhatalmazott személyek neve vagy beosztása;
- b) a rendkívüli eseményekre vonatkozó korai figyelmeztetés fogadására vonatkozó intézkedések, valamint a riasztási és a riasztás nyomán követendő eljárások;
- c) a külső védelmi terv végrehajtásához szükséges források koordinálására vonatkozó intézkedések;
- d) a helyszíni, mérséklésre irányuló intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések;
- e) a helyszínen kívüli, mérséklésre irányuló intézkedésekre vonatkozó intézkedések, ideértve a súlyos balesetek esetére vonatkozóan a biztonsági jelentésben meghatározott forgatókönyvekre adott válaszokat és figyelembe véve a lehetséges dominóhatásokat, beleértve azokat is, amelyek a környezetre hatást gyakorolnak;
- f) a nyilvánosságnak és a 9. cikkel összhangban a szomszédos üzemeknek vagy az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszíneknek a balesettel és a követendő magatartással kapcsolatos speciális információkkal való ellátására vonatkozó intézkedések;
- g) az országhatáron túli következmények kiváltására alkalmas súlyos balesetek esetén más tagállamok veszélyhelyzeti szolgálatai számára történő információnyújtásra vonatkozó intézkedések.

V. MELLÉKLET

A 14. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében a nyilvánossággal közlendő információk

1. RÉSZ

Az irányelv hatálya alá tartozó minden üzemre vonatkozóan:

1. Az üzemeltető neve vagy cégneve, az érintett üzem teljes címe.
2. Annak megerősítése, hogy az üzem az ezen irányelvet végrehajtó jogszabályok és/vagy közigazgatási rendelkezések hatálya alá tartozik, valamint hogy a 7. cikk (1) bekezdésében említett bejelentésnek vagy a 10. cikk (1) bekezdésében említett biztonsági jelentésnek az illetékes hatósághoz benyújtása megtörtént.
3. Az üzemben folyó tevékenység vagy tevékenységek egyszerű megfogalmazású magyarázata.
4. Az üzemben található, súlyos baleset okozására alkalmas, releváns veszélyes anyagok közismert elnevezése, vagy az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó veszélyes anyagok esetén gyűjtőneve vagy veszélyességi besorolása, a legfontosabb veszélyes jellemzők egyszerű kifejezésekkel történő megjelölésével.
5. Azzal kapcsolatos általános információk, hogy szükség esetén hogyan fogják figyelmeztetni az érintett nyilvánosságot; megfelelő információ a súlyos baleset esetén tanúsítandó megfelelő magatartásról, vagy annak feltüntetése, hogy hol érhető el ez az információ elektronikus úton.
6. A 20. cikk (4) bekezdésével összhangban zajlott utolsó helyszíni szemle dátuma, vagy hivatkozás arra, hogy hol érhető el ez az információ elektronikus úton; információ arról, hogy hol szerezhető be kérésre részletesebb információ az ellenőrző vizsgálatról és a kapcsolódó ellenőrző vizsgálati tervről, a 22. cikk követelményeire is figyelemmel.
7. Annak részletei, hogy – figyelemmel a 22. cikk követelményeire is – hol érhetőek el további releváns információk.

2. RÉSZ

A felső küszöbértékű üzemekre vonatkozóan az ezen melléklet 1. részében felsorolt információkon túlmenően:

1. Általános információ a súlyos balesetek veszélyeinek jellegéről, beleértve azok emberi egészségre és környezetre gyakorolt lehetséges hatásait és a súlyos balesetek forgatókönyvei főbb típusainak és az ezek kezelését szolgáló ellenőrző intézkedések összefoglaló adatai.
2. Annak megerősítése, hogy az üzemeltetőnek megfelelő intézkedéseket kell tennie a helyszínen a súlyos balesetek kezelése és hatásaik minimalizálása érdekében, így különösen fel kell vennie a kapcsolatot a veszélyhelyzeti szolgálattal.
3. Megfelelő információk a baleset helyszínen kívüli hatásainak kezelése érdekében kidolgozott külső védelmi tervből. Ennek keretében tanácsot kell megfogalmazni arra vonatkozóan, hogy a baleset időpontjában a veszélyhelyzeti csapatok valamennyi utasítását és felszólítását követni kell.
4. Adott esetben annak jelzése, hogy az üzem az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye értelmében olyan közel van-e egy másik tagállam területéhez, hogy emiatt felmerül az országhatáron túli hatásokkal járó súlyos baleset lehetősége.

VI. MELLÉKLET

A súlyos balesetek Bizottság felé való bejelentésének kritériumai a 18. cikk (1) bekezdése alapján

- I. Az 1. pont hatálya alá tartozó súlyos baleseteket, valamint a 2., a 3., a 4. és az 5. pontban foglalt következmények közül legalább egyet előidéző baleseteket be kell jelenteni a Bizottságnak.
1. Érintett veszélyes anyagok
Az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy 2. részének 3. oszlopában meghatározott küszöbmennyiség 5 %-át elérő vagy meghaladó mennyiségű veszélyes anyagot érintő tűz, robbanás vagy véletlen anyagkibocsátás.
 2. Személyi sérülés és ingatlantulajdon károsodása:
 - a) haláleset következik be;
 - b) az üzemben belül hat személy megsérül és legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
 - c) az üzemben kívül egy személy legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
 - d) a baleset eredményeként az üzemben kívül egy vagy több lakás megrongálódik és használhatatlanná válik;
 - e) a két óránál hosszabb időtartamra tartózkodási helyük elhagyására kötelezett vagy tartózkodási helyük elhagyásában korlátozott személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 500;
 - f) a két óránál hosszabb időtartamra az ivóvíz-, az áram-, a gázellátás vagy a telefonszolgáltatás megszakadásával érintett személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 1 000.
 3. A környezet azonnali károsodása:
 - a) a szárazföldi élőhelyek maradandó vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 0,5 hektárnyi, környezeti vagy természetmegőrzési szempontból jelentős, jogszabályi védelmet élvező élőhely;
 - ii. legalább 10 hektárnyi szélesebb értelemben vett élőhely, beleértve a mezőgazdasági területeket is;
 - b) édesvízi és tengeri élőhelyek jelentős vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 10 km-nyi folyó vagy csatorna;
 - ii. legalább 1 hektárnyi természetes vagy mesterséges tó;
 - iii. legalább 2 hektárnyi deltatorkolat;
 - iv. legalább 2 hektárnyi partvonal vagy nyílt tenger;
 - c) víztartó réteg vagy földfelszín alatti víz jelentős károsodása:
legalább 1 hektár kiterjedésben.
 4. Tulajdonban bekövetkezett kár:
 - a) tulajdonban bekövetkezett kár az üzemben: legalább 2 000 000 EUR,
 - b) tulajdonban bekövetkezett kár az üzemben kívül: legalább 500 000 EUR.
 5. Országhatárokon áterjedő kár
Veszélyes anyagot közvetlenül érintő, az érintett tagállam területén kívül hatásokat okozó bármely súlyos baleset.
- II. Az olyan baleseteket és balesetveszélyes helyzeteket, amelyeket a tagállamok a súlyos balesetek megelőzése és következményeik csökkentése szempontjából műszakilag különösen fontosnak tartanak, akkor is be kell jelenteni a Bizottságnak, ha nem teljesítik a fenti mennyiségi kritériumokat.
-

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	2. cikk, (1) bekezdés és 3. cikk, (2) és (3) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3. cikk, (12) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	—
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (8) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk, (9) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (10) bekezdés
3. cikk, (5) bekezdés	3. cikk, (13) bekezdés
3. cikk, (6) bekezdés	3. cikk, (14) bekezdés
3. cikk, (7) bekezdés	3. cikk, (15) bekezdés
3. cikk, (8) bekezdés	3. cikk, (16) bekezdés
—	3. cikk, (2)–(7), (11)–(12) és (17)–(19) bekezdés
4. cikk	2. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a)–f) és h) pont
—	2. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, g) pont és 2. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
—	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, a)–g) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a)–g) pont
6. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, a)–c) pont
—	7. cikk, (4) bekezdés, d) pont
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
—	8. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
7. cikk, (1a) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés, a) pont
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
—	8. cikk, (3) bekezdés
—	8. cikk, (4) bekezdés
—	8. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (1) és (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
—	9. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
9. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
9. cikk, (6) bekezdés	—
—	10. cikk, (4) bekezdés
10. cikk	11. cikk
11. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	12. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont és 12. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, c) pont	12. cikk, (1) bekezdés, c) pont
11. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (4) és (5) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	12. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (4a) bekezdés	12. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (5) bekezdés	12. cikk, (7) bekezdés
11. cikk, (6) bekezdés	12. cikk, (8) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (1a) bekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
—	13. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont és 14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, második mondat
13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első és harmadik mondat	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, utolsó mondat
13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, második mondat	14. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első mondat
—	14. cikk, (1) bekezdés, második mondat
13. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés, első mondat	14. cikk, (2) bekezdés, b) pont
13. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik mondat	22. cikk, (3) bekezdés, első és második albekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (6) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, c) pont

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
—	15. cikk, (2)–(7) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	16. cikk
14. cikk, (2) bekezdés	17. cikk
15. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont	18. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont és 18. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	18. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 18. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
15. cikk (3) bekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
16. cikk	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2) és (3) bekezdés
17. cikk	19. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) és (2) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, a) pont	20. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, b) és c) pont	20. cikk, (7) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (11) bekezdés
—	20. cikk, (3), (5), (6), (8), (9) és (10) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
19. cikk, (1a) bekezdés, első albekezdés	21. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
19. cikk, (1a) bekezdés, második albekezdés	21. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	21. cikk, (6) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (7) bekezdés
—	21. cikk, (5) bekezdés
19. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	—
—	23. cikk
—	24. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	25. cikk
21. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (5) bekezdés
22. cikk	27. cikk
23. cikk	32. cikk
24. cikk	31. cikk
25. cikk	33. cikk

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
26. cikk	34. cikk
—	26. cikk és 28–30. cikk
—	I. melléklet, bevezető bekezdések
I. melléklet, Bevezetés, 1–5. bekezdés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 1–3. megjegyzés
I. melléklet, Bevezetés, 6–7. bekezdés	—
I. melléklet, 1. rész	I. melléklet, 2. rész
I. melléklet, 1. rész, megjegyzések az 1. részhez, 1–6. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 13–18. megjegyzés
I. melléklet, 1. rész, megjegyzések az 1. részhez, 7. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 20. megjegyzés
—	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 7. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész	I. melléklet, 1. rész
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 1. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 1., 5. és 6. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 2. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 8–10. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 3. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 11.1., 11.2. és 12. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 4. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. mellékletre, 4. megjegyzés
II. melléklet, I–III. rész	II. melléklet, 1–3. pont
II. melléklet, IV. rész, A. pont	II. melléklet, 4. pont, a) alpont
—	II. melléklet, 4. pont, a) alpont, i–iii. alpont
II. melléklet, IV. rész, B. pont	II. melléklet, 4. pont, b) alpont
—	II. melléklet, 4. pont, c) alpont
II. melléklet, IV. rész, C. pont	II. melléklet, 4. pont, d) alpont
II. melléklet, V. rész, A–C. pont	II. melléklet, 5. pont, a)–c) alpont
II. melléklet, V. rész, D. pont	—
—	II. melléklet, 5. pont, d) alpont
III. melléklet, bevezető bekezdés, valamint a) és b) pont	III. melléklet, bevezető bekezdés és a) pont 8. cikk, (1) és (5) bekezdés
III. melléklet, c) pont, i–iv. alpont	III. melléklet, b) pont, i–iv. alpont
III. melléklet, c) pont, v–vii. alpont	IIIb. melléklet, b) pont, v–vii. pont
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet, 1. pont	V. melléklet, I. rész, 1. pont
V. melléklet, 2. pont	—
V. melléklet, 3–5. pont	V. melléklet, I. rész, 2–4. pont
V. melléklet, 6. pont	V. melléklet, 2. rész, 1. pont
V. melléklet, 7–8. pont	V. melléklet, 1. rész, 5. pont
—	V. melléklet, 1. rész, 6. pont
V. melléklet, 9–10. pont	V. melléklet, 2. rész, 2–3. pont

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
V. melléklet, 11. pont	V. melléklet, 1. rész, 7. pont
—	V. melléklet, 2. rész, 4. pont
VI. melléklet, I. rész	VI. melléklet, I. rész
VI. melléklet, II. rész	VI. melléklet, II. rész
—	VII. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/19/EU IRÁNYELVE

(2012. július 4.)

az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv számos tekintetben lényegi módosításra szorul ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség érdekében szükség van a szöveg átdolgozására.
- (2) Az Unió környezetvédelmi politikájának céljai között szerepel különösen a környezet megőrzése, védelme és minőségének javítása, az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű felhasználása. Ez a politika az elővigyázatosság elvén, a megelőzés elvén, a szennyező fizet elvén, valamint azon az elven alapul, hogy a környezeti károkat elsődlegesen azok forrásánál kell leküzdeni.
- (3) A Közösség környezetvédelemmel és fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai és cselekvési programja (ötödik környezetvédelmi cselekvési program) ⁽⁵⁾ megállapította, hogy a fenntartható fejlődés megvalósításához jelentős változásokra van szükség a jelenlegi fejlesztési, termelési, fogyasztási és magatartási modellekhez képest, és többek között a természeti erőforrások pazarló fogyasztásának csökkentését és a szennyezés megelőzését támogatja. Megemlítette az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, mint szabályozni kívánt célterületet, tekintettel a megelőzés, a hasznosítás, valamint a hulladékok biztonságos ártalmatlanítása elveinek alkalmazására.
- (4) Ez az irányelv kiegészíti az Unió általános hulladékgazdálkodási jogszabályait, így például a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁶⁾. Az említett irányelvben található

fogalom meghatározásokra utal, beleértve a hulladék és az általános hulladékgazdálkodási műveletek fogalom meghatározását is. A gyűjtés fogalom meghatározása a 2008/98/EK irányelvben magában foglalja a hulladékoknak a hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából végzett előzetes válogatását és előzetes tárolását is. A 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ megállapítja az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények kereteit, és olyan energiával kapcsolatos termékek tekintetében is módot nyújt konkrét környezetbarát tervezésre vonatkozó követelmények elfogadására, amelyeket ez az irányelv is szabályozhat. A 2009/125/EK irányelv és az annak értelmében elfogadott végrehajtási intézkedések nem ütköznek a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokba. Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ a hatálya alá eső összes elektromos és elektronikus berendezés tekintetében előírja a tiltott anyagok más anyagokkal való helyettesítését.

- (5) A piac folyamatos bővülésével és az innovációs ciklusok további rövidülésével egyre nagyobb ütemben cserélődnek a berendezések, és ennek megfelelően az elektromos és elektronikus berendezések gyors ütemben növekvő hulladékforrássá válnak. Jóllehet a 2002/95/EK irányelv hatékonyan hozzájárult az új elektromos és elektronikus berendezések veszélyesanyag-tartalmának csökkentéséhez, még hosszú évekig számolni kell a higany, a kadmium, az ólom, a hat vegyértékű króm, a poliklórozott bifenilek (PCB-k) és az ózonlebontó anyagok jelenlétével az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiban. Az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok komoly problémát jelentenek a hulladékkezelési fázisban, és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafeldolgozását nem végzik megfelelő mértékben. Az újrafeldolgozás hiánya értékes erőforrások elvesztéséhez vezet.
- (6) Ezen irányelv célja, hogy a fenntartható termeléshez és fogyasztáshoz elsősorban az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai keletkezésének megakadályozásával, továbbá – az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentése és az erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás érdekében – az említett hulladékok újrahaználásával, újrafeldolgozásával és egyéb hasznosításával, és az értékes másodlagos nyersanyagok visszanyerésével hozzájáruljon. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és fogyasztók, és különösen az

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 39. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. február 3-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. július 19-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2012. január 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 7-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

⁽⁵⁾ HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

⁽⁶⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽⁷⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽⁸⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésében és kezelésében közvetlenül részt vevő szereplők környezetvédelmi teljesítményét. A gyártói felelősség elvének országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők pénzügyi terhei vonatkozásában. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti politikák eltérése gátolja az újrafeldolgozási politikák hatékonyságát. Az alapvető kritériumokat ennek megfelelően uniós szinten kell megállapítani, és minimumszabályokat kell kidolgozni az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése tekintetében.

- (7) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az értékesítés módszerétől függetlenül kell alkalmazni a termékekre és a gyártókra, beleértve a távértékesítést és az elektronikus értékesítést is. Ebben az összefüggésben a távértékesítési és elektronikus értékesítési csatornákat használó gyártók és forgalmazók kötelezettségeinek, amennyire csak lehetséges, ugyanolyannak kell lenniük, és azokat ugyanúgy kell érvényesíteni, mint a többi értékesítési csatorna esetében, annak érdekében, hogy ne a többi értékesítési csatorna viselje az ezen irányelv alapján azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a hulladékaiból eredő költségeket, amelyeket távértékesítés vagy elektronikus értékesítés útján értékesítettek.
- (8) Az ezen irányelv szerinti kötelezettségeknek egy adott tagállamban való teljesítése érdekében a gyártónak az adott tagállamban letelepedettnek kell lennie. Kivételes esetben, a belső piac megfelelő működését korlátozó meglévő akadályok és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a területükön nem letelepedett, de egy másik tagállamban letelepedett gyártók számára, hogy kijelöljenek egy felhatalmazott képviselőt, aki az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek teljesítéséért felel. Az adminisztratív terheket ezen felül csökkenteni kell a nyilvántartásba vétel és a jelentési eljárások egyszerűsítésével, valamint annak biztosításával, hogy az egyes tagállamokon belüli nyilvántartásba vételért nem vetnek ki kettős terheket.
- (9) Ennek az irányelvnek ki kell terjednie valamennyi fogyasztók által használt és valamennyi szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival érintkezésbe kerülő valamennyi szereplő védelmét szolgáló biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló uniós jogszabályok, valamint a speciális uniós hulladékgazdálkodási jogszabályok, különösen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül, illetve a terméktervezésre vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a 2009/125/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni. A hűtőberendezések hulladékainak, továbbá az azokban található anyagoknak, keverékeknek, illetve alkatrészeknek az újrahasználatra való előkészítését, hasznosítását és újrafeldolgozását a vonatkozó uniós jogszabályokkal, különösen az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2009. szeptember 16-i 1005/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ és az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról

szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ összhangban kell végezni. Ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához nincsen szükség arra, hogy annak hatálya kiterjedjen az olyan nagyméretű, helyhez kötött berendezésekre, mint például az olajfűró tornyok, a repülőtéri csomagszállító rendszerek vagy a felvonók. Azonban ezen irányelv hatálya alá kell tartoznia minden olyan berendezésnek, amely nem speciálisan az említett berendezések részeként lett tervezve és elhelyezve, és amely nem csak az ilyen berendezések részeként töltheti be funkcióját. Ez vonatkozik például a világítóberendezésekre és a fotovoltaiikus panelekre.

- (10) Ezt az irányelvet a hatályának pontos meghatározása érdekében ki kell egészíteni néhány fogalom meghatározással. A hatály felülvizsgálata keretében azonban az elektromos és elektronikus berendezések fogalmának meghatározását tovább kell pontosítani, hogy a tagállamok vonatkozó nemzeti intézkedései, valamint jelenlegi, alkalmazott és bevált gyakorlatai közelebb kerüljenek egymáshoz.
- (11) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát, szétszerelését és hasznosítását segítő környezetbarát tervezési követelményeket a 2009/125/EK irányelvet végrehajtó intézkedések keretében kell meghatározni. Az újrahasználat és hasznosítás terméktervezésen keresztüli optimalizálása érdekében a termék egész életciklusát figyelembe kell venni.
- (12) A gyártói felelősségnek ezen irányelvben történő megállapítása eszköz az elektromos és elektronikus berendezések olyan kialakításának és gyártásának ösztönzésére, amely teljes mértékben figyelembe veszi és megkönnyíti a javításukat, esetleges bővítésüket, újrahasználatukat, szétszerelésüket és újrafeldolgozásukat.
- (13) A forgalmazók elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszavételével és kezelésével foglalkozó munkavállalói biztonságának és egészségének biztosítása érdekében a tagállamoknak a biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban meg kell határozniuk azokat a feltételeket, amelyek mellett a forgalmazók a visszavételt megtagadják.
- (14) Az elkülönített gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrafeldolgozása biztosításának egyik előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unión belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmének előirányzott színvonalát. A fogyasztóknak aktívan hozzá kell járulniuk az ilyen gyűjtés sikeréhez, és ösztönözni kell őket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatására. Ennek érdekében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatásához megfelelő létesítményeket kell létrehozni, beleértve az olyan nyilvános gyűjtőpontokat, ahol a magánháztartások legalább ingyenesen visszajuttathatják az ilyen hulladékokat. A forgalmazóknak fontos szerepük van az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének sikerében. Ezért az elektromos és elektronikus berendezésekből származó apró hulladékok

⁽¹⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2009.10.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

kiskereskedelmi üzletekben lévő gyűjtőpontjaira nem vonatkozhat a 2008/98/EK irányelv szerinti nyilvántartásba vételi és engedélyezési kötelezettség.

- (15) Az Unió által előirányzott védelmi színvonal és harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell elfogadniuk annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak elkülönített gyűjtése. Annak biztosítására, hogy a tagállamok hatékony gyűjtési rendszerek kialakítására törekedjenek, elő kell írni a számukra, hogy magas arányt érjenek el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtése terén, különösen az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztóberendezések tekintetében, figyelemmel ezek jelentős környezeti hatására, és a 842/2006/EK rendeletben és az 1005/2009/EK rendeletben foglalt kötelezettségekre. A 2008-ban a Bizottság által végzett hatásvizsgálat adatainak tanúsága szerint a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések 65 %-át már akkor is elkülönítetten gyűjtötték, de ezek több mint felénél fennállt a szabálytalan kezelés és az illegális kivitel veszélye, és ha a hulladékot megfelelően is kezelték, arról nem számoltak be. Ez értékes másodlagos nyersanyagok elvesztéséhez, a környezet pusztulásához és következetlen adatszolgáltatáshoz vezet. Ennek elkerülése érdekében ambíciózus gyűjtési arányra van szükség, és biztosítani kell, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékaikat környezetvédelmi szempontból megfelelően kezeljék, és megfelelően beszámoljanak róla. Célszerű minimumkövetelményeket meghatározni a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezések szállítmányaira vonatkozóan, amely minimumkövetelmények alkalmazásakor a tagállamok figyelembe vehetik a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ végrehajtása keretében a megbízottak számára kidolgozott vonatkozó iránymutatásokat. Az ilyen minimumkövetelmények célja minden esetben annak elkerülése kell, hogy legyen, hogy a működésképtelen elektromos és elektronikus berendezéseket nem kívánatos módon fejlődő országokba szállítsák.
- (16) Az ambíciózus gyűjtési célkitűzések meghatározását az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékainak mennyiségére kell alapozni, kellő tekintettel a termékek tagállamonként eltérő életciklusára, a nem telített piacokra és a hosszú életciklusú elektromos és elektronikus berendezésekre. Ezért a közeljövőben ki kell dolgozni a gyűjtési arányok elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékain alapuló kiszámításának módszertanát. A jelenlegi becslések szerint az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékainak 85 %-os gyűjtési aránya nagyjából megegyezik a tárgyévvel megelőző három évben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagtömegének 65 %-os gyűjtési arányával.
- (17) A szennyező anyagoknak az újrafeldolgozott anyagokba, illetve a hulladékáramba történő bekerülése megakadályozásának érdekében elengedhetetlen az elektromos és

elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése. Az ilyen kezelés a leghatékonyabb eszköz annak biztosítására, hogy az Unión belül elérjük a környezet védelmének előirányzott színvonalát. A gyűjtési, újrafeldolgozási és hulladékkezelési tevékenységeket végző létesítményeknek vagy vállalkozásoknak meg kell felelniük bizonyos minimumszabályoknak, hogy elkerüljék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével összefüggő negatív környezeti hatásokat. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, hasznosítási és újrafeldolgozási technikákat kell alkalmazni, feltéve, hogy azok az emberi egészséget és a környezetet védelmének magas színvonalát biztosítják. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, hasznosítási és újrafeldolgozási technikákat a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ foglalt eljárásokkal összhangban részletesebben meg lehet határozni.

- (18) A felmerülő és újonnan azonosított egészségügyi kockázatokkal foglalkozó tudományos bizottság a 2009. január 19-i, „A nanotechnológiai termékek kockázatelemzése” című véleményében kimondta, hogy a hulladékfázisban és az újrafeldolgozás során előfordulhat a nagy szerkezetekbe – például az elektromos áramkörökbe – szilárdan beágyazott nanoanyagoknak való kitettség. Az elektromos és elektronikus berendezések nanoanyagot tartalmazó hulladékainak kezelése révén az emberi egészséget és a környezetet fenyegető lehetséges kockázatok ellenőrzése érdekében a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség lehet-e azok különleges kezelésére.
- (19) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtését, tárolását, szállítását, kezelését és újrafeldolgozását, valamint újrahasználatra való előkészítését a környezet és az emberi egészség megóvását, valamint a nyersanyagok megőrzését célzó megközelítéssel kell végezni, céljuknak pedig az elektromos és elektronikus berendezésekben található értékes erőforrások újrafeldolgozásának kell lennie, az Unión belüli jobb áruellátás biztosítása érdekében.
- (20) Lehetőség szerint elsőbbséget kell élveznie az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai és alkatrészei, készülékreszei és fogyóanyagai újrahasználatra való előkészítésének. Azokban az esetekben, ahol ez nem célszerű, az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi elkülönítetten gyűjtött hulladékát hasznosítási folyamatoknak kell alávetni, amelyek során magas fokú újrafeldolgozást és hasznosítást kell elérni. A gyártókat továbbá arra kell ösztönözni, hogy az újrafeldolgozott anyagokat építsék be az új berendezésekbe.
- (21) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítását, újrahasználatra való előkészítését és újrafeldolgozását csak abban az esetben kell beleszámítani az ezen irányelvben meghatározott irányszámok teljesítésébe, amennyiben a hasznosítás, újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás nem ütközik a berendezésre vonatkozó egyéb uniós vagy nemzeti jogszabályokkal. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrahasználatra való megfelelő előkészítésének, megfelelő újrafeldolgozásának és megfelelő hasznosításának biztosítása nagy jelentőséggel bír az ésszerű erőforrás-gazdálkodás szempontjából, és optimalizálni fogja az erőforrás-ellátást.

⁽¹⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

- (22) Unió szinten kell megállapítani az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás finanszírozásának alapelveit, és a finanszírozási rendszereknek hozzá kell járulniuk a magas gyűjtési arányokhoz, és a gyártói felelősség elvének megvalósulásához.
- (23) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább ingyenesen visszajuttathassák. A gyártóknak kell finanszírozniuk legalább a gyűjtőhelyekről történő gyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A tagállamoknak ösztönözniük kell a gyártókat arra, hogy teljes mértékben vállalják az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének felelősségét, különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, beleértve a magánháztartásokból származókat is, gyűjtésének finanszírozása révén a teljes hulladékáncra kiterjedően, az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékai kívánatostól elmaradó kezelésének és illegális kivitelének elkerülése, a gyártói finanszírozás uniós szintű harmonizációja útján egységes piaci követelmények kialakítása, valamint annak érdekében, hogy az ilyen hulladékok gyűjtésével járó pénzügyi terhek a „szennyező fizet” elvének megfelelően átkerüljenek az általános adófizetőről az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztóira. A gyártói felelősség elvének legmagasabb fokú érvényesítése érdekében valamennyi gyártónak felelősnek kell lennie a saját termékeiből származó hulladékokkal való gazdálkodás finanszírozásáért. Választási lehetőséget kell biztosítani a gyártó számára, hogy egyénileg vagy valamely kollektív rendszerhez csatlakozva tesz-e eleget ennek a kötelezettségnek. Valamennyi gyártónak termékei forgalomba hozatalakor pénzügyi garanciát kell nyújtania arra vonatkozóan, hogy nem hárítja át a társadalomra, illetve a többi gyártóra az azon termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás költségeit, amely termékek vonatkozásában minden tevékenységét megszüntette. A hulladékká vált régebbi berendezésekkel való gazdálkodás finanszírozásának felelősségét az összes jelenlegi gyártónak közösen kell viselnie olyan kollektív finanszírozási rendszerek révén, amelyekhez a költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan hozzájárul. A kollektív finanszírozási rendszereknek nem lehet olyan hatásuk, hogy kizárják a piaci rés betöltésére hivatott termékek gyártóit, a kis mennyiségeket előállító gyártókat, az importőröket és a piacra újonnan belépőket. A kollektív rendszerek differenciált díjszabást vezethetnek be annak alapján, hogy mennyire egyszerű a termékek és az azokban lévő értékes másodlagos nyersanyagtartalom újrafeldolgozása. Az ezen irányelv hatálya alá most bekerülő hosszú életciklusú termékek – mint például a fotovoltaikus panelek – esetében a lehető legjobban ki kell használni a meglévő gyűjtési és hasznosítási rendszereket, amennyiben azok megfelelnek az ezen irányelvben foglalt követelményeknek.
- (24) A gyártók számára meg lehet engedni, hogy a vásárlókat az új termékek eladásakor önkéntes alapon tájékoztassák az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai környezetvédelmi szempontból megfelelő gyűjtésének, kezelésének és ártalmatlanításának költségeiről. Mindez összhangban áll a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési tervről szóló bizottsági közleményben foglaltakkal, különösen a tudatosabb fogyasztás és a zöld közbeszerzés tekintetében.
- (25) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének sikeréhez elengedhetetlen, hogy a felhasználók tájékoztatást kapjanak arról az előírásról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait nem szabad válogatatlan települési hulladékként ártalmatlanítani, hanem elkülönítetten kell azokat gyűjteniük, valamint a gyűjtési rendszerekről és ezeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásban játszott szerepéről. Ez a tájékoztatás szükségessé teszi azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a megfelelő jelölését, amelyek a szemetgyűjtő tartályokba kerülhetnek, illetve a települési hulladék gyűjtésére használt más hasonló módon válhatnak meg tőlük.
- (26) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás, különösen a kezelés és hasznosítás vagy újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében fontos, hogy a gyártók tájékoztatást nyújtsanak az alkatrészek és anyagok azonosítására vonatkozóan.
- (27) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vizsgálatra és nyomon követésre szolgáló infrastruktúra lehetővé tegye ezen irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzését, tekintettel többek között a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló, 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾.
- (28) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelv rendelkezéseit megsértő, a hulladékgazdálkodásért felelős természetes és jogi személyekre hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki. A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ sérelme nélkül a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra is, hogy intézkedéseket tegyenek a meg nem felelés és a korrekciós intézkedések költségei megfizetése céljából.
- (29) Az ebben az irányelvben kitűzött célok elérésének nyomon követéséhez információkra van szükség az Unióban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegéről, valamint az elektromos és elektronikus berendezések ennek az irányelvnek megfelelően összegyűjtött hulladékai gyűjtésének, újrahasználatra való előkészítésének (beleértve, amennyiben lehetséges, teljes berendezések újrahasználatra történő előkészítését is), hasznosításának vagy újrafeldolgozásának és exportjának arányáról. A gyűjtési arányok kiszámítása céljából közös módszereket kell kidolgozni az elektromos és elektronikus berendezések tömegének kiszámítására, tisztázandó, többek között azt, hogy e fogalom magában foglalja-e a teljes berendezés forgalomba hozatalkor mért tényleges tömegét, beleszámítva az összes alkatrészt, készülékrészt, kiegészítőt és fogyóanyagot, de nem számítva a csomagolást, az elemeket, valamint a felhasználói utasításokat és útmutatókat.

⁽¹⁾ HL L 118., 2001.4.27., 41. o.

⁽²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

- (30) Helyénvaló megengedni, hogy a tagállamok amellett döntsenek, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén hajtják végre az ebben az irányelvben foglalt egyes rendelkezéseket, feltéve, hogy betartanak bizonyos előírásokat.
- (31) A tagállamok által a gyűjtési arányok teljesítése során tapasztalt nehézségek leküzdése, a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevétele és a hasznosítási irányszámok teljesítésére vonatkozó rendelkezések kiegészítése érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a bizonyos tagállamokat érintő átmeneti rendelkezésekre, a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazodásra és az elektromos és elektronikus berendezések Unióból exportált, a hasznosítási irányszámok teljesítésébe beszámító hulladékaira vonatkozó részletes szabályokra vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érintheti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentős változtatásnak minősül. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (34) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (35) Ez az irányelv nem érintheti a XI. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (36) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a probléma léptéke miatt az az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok képződése és kezelése nyomán fellépő káros hatások megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás általános hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén védik a környezetet és az emberi egészséget, összhangban a 2008/98/EK irányelv 1. és 4. cikkével, hozzájárulva ezáltal a fenntartható fejlődéshez.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni az alábbiak szerint:

- a) 2012. augusztus 13-tól 2018. augusztus 14-ig (átmeneti időszak), a (3) bekezdésre is figyelemmel, az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre. A II. melléklet tartalmazza az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját;
- b) 2018. augusztus 15-től a (3) és (4) bekezdésre is figyelemmel, valamennyi elektromos és elektronikus berendezésre. Valamennyi elektromos és elektronikus berendezést be kell sorolni a III. mellékletben meghatározott kategóriákba. A IV. melléklet tartalmazza a III. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját (nyitott hatály).

(2) Ezt az irányelvet a biztonságra és egészségügyre, valamint a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽³⁾, valamint a különös uniós hulladékgazdálkodási és terméktervezési jogszabályok követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi elektromos és elektronikus berendezésekre:

- a) a tagállamok biztonságához fűződő alapvető érdekeinek védelméhez szükséges berendezések, ideértve azon fegyvereket, lőszerket és hadianyagokat, amelyeket kifejezetten katonai célokra szánnak;

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽³⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

- b) azok a berendezések, amelyek kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alól kizárt vagy az alá nem tartozó berendezés részeként lettek tervezve és elhelyezve, és amelyek csak az adott berendezés részeként tölthetik be funkciójukat;
- c) izzólámpák.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározott berendezéseken túl ez az irányelv 2018. augusztus 15-től nem alkalmazandó az alábbi elektromos és elektronikus berendezésekre:
- a) a világűrben való felhasználásra tervezett berendezések;
- b) nagyméretű, rögzített ipari szerszámok;
- c) nagyméretű, helyhez kötött berendezések, kivéve azokat a berendezéseket, amelyek nem kifejezetten e berendezések részeként lettek tervezve és elhelyezve;
- d) a személy- és áruszállítási eszközök, kivéve a típusjövahagyással nem rendelkező kétkerekű elektromos járműveket;
- e) a kizárólag szakmai használat céljából rendelkezésre bocsátott nem közúti mozgó gépek;
- f) a kifejezetten csak kutatás és fejlesztés céljából tervezett, kizárólag vállalkozások által egymás rendelkezésére bocsátott berendezések;
- g) az életciklusuk vége előtt várhatóan fertőzővé váló orvostechikai eszközök és *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközök, valamint az aktív beültethető orvostechikai eszközök.
- (5) A Bizottság legkésőbb 2015. augusztus 14-ig felülvizsgálja ennek az irányelvnek az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott hatályát, beleértve a III. mellékletben foglalt nagy- és kisgépek közötti különbségtételre vonatkozó paramétereket is, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatolni kell.

3. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában:
- a) „elektromos és elektronikus berendezések”: azok a berendezések, amelyek rendeltetésszerű működéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az elektromos áram vagy elektromágneses mező generálására, átvitelére és mérésére szolgáló olyan berendezések, amelyeket váltóáram esetén legfeljebb 1 000 V, egyenáram esetén pedig legfeljebb 1 500 V feszültségen történő használatra terveztek;
- b) „nagyméretű, rögzített ipari szerszámok”: gépek, berendezések és/vagy alkatrészek nagyméretű összessége, amelyek egy adott alkalmazás céljából működnek együtt, és amelyeket szakemberek állandó jelleggel adott helyen üzemelnek be és szerelnek le, és amelyeket szakemberek használnak és tartanak karban valamely ipari gyártó létesítményben vagy kutatási és fejlesztési létesítményben;
- c) „nagyméretű, helyhez kötött berendezés”: különböző típusú készülékek, illetve adott esetben egyéb eszközök nagyméretű kombinációja,
- i. amelyek összeszerelését, beüzemelését és leszerelését szakemberek végzik;
- ii. amelyeket állandó jelleggel egy előre meghatározott és kifejezetten e célra kijelölt területen lévő épület vagy egyéb létesítmény részeként kívánnak használni; és
- iii. amelyek kizárólag ugyanolyan speciális kialakítású berendezésekkel helyettesíthetők;
- d) „nem közúti mozgó gép”: fedélzeti energiaforrással rendelkező gép, amelynek működtetése mobilitást, vagy folyamatos vagy részben folyamatos mozgást követel meg meghatározott munkavégzési helyek között;
- e) „elektromos és elektronikus berendezések hulladécai”: azok az elektromos vagy elektronikus berendezések, amelyek a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében hulladéknak minősülnek, beleértve valamennyi alkatrészt, készülékrészt és fogyóanyagot, amely a termék részét képezi, amikor attól megválnak;
- f) „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – beleértve a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is:
- i. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt elektromos és elektronikus berendezéseket gyárt, illetve elektromos és elektronikus berendezéseket tervezet vagy gyártat, és azokat saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
- ii. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt más szállítók által gyártott berendezések viszonteladásával foglalkozik, ahol a viszonteladó nem tekintendő „gyártónak” abban az esetben, ha a gyártó márkanéve az i. pontban foglaltaknak megfelelően megjelenik a berendezésen;

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

- iii. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállamban harmadik országból vagy egy másik tagállamból származó elektromos és elektronikus berendezéseket hoz üzletszerűen forgalomba; vagy
- iv. valamely tagállamban távközlő eszközök révén elektromos és elektronikus berendezéseket értékesít közvetlenül magánháztartások vagy egyéb felhasználók számára, de egy másik tagállamban vagy harmadik országban telepedett le.

Nem tekintendő „gyártónak” az, aki kizárólag finanszírozást nyújt valamely finanszírozási megállapodás értelmében, kivéve, ha az i-iv. pontok szerinti gyártóként is fellép;

- g) „forgalmazó”: bármely természetes vagy jogi személy a beszállítói láncban, aki elektromos és elektronikus berendezések piaci hozzáférhetőségét biztosítja. Ez a fogalom meghatározás nem akadályozza meg, hogy egy forgalmazó f) pont szerinti gyártó is legyen egyúttal;
- h) „elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladéka”: elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladéka, amelyek magánháztartásokból származnak, továbbá elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladéka, amelyek kereskedelmi, ipari, intézményi vagy egyéb forrásokból származnak, ha ez utóbbiak jellegüknél és mennyiségüknél fogva az elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladékaikhoz hasonlóak, amelyek magánháztartásokból származnak. Az olyan elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékokat, amelyeket feltehetően magánháztartások és egyéb felhasználók egyaránt használnak, minden esetben elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaiknak kell tekinteni;
- i) „finanszírozási megállapodás”: egy berendezéssel kapcsolatos hitel-, bérleti, haszonbérleti vagy részletfizetési szerződés vagy megállapodás, függetlenül attól, hogy a szóban forgó szerződés vagy megállapodás, illetve bármely kiegészítő szerződés vagy megállapodás rendelkezik-e a berendezés tulajdonjogának átruházásáról, vagy annak lehetőségéről;
- j) „piaci hozzáférhetőség biztosítása”: valamely tagállam piacán valamely termék gazdasági tevékenység keretében történő bármely rendelkezésre bocsátása forgalmazás, fogyasztás vagy használat céljára, akár fizetés ellenében, akár ingyensen;
- k) „forgalomba hozatal”: valamely termék piaci hozzáférhetőségének első alkalommal történő üzletszerű biztosítása valamely tagállam területén;
- l) „kivonás”: kézi, gépi, vegyi vagy kohászati eljárás, amelynek következtében a veszélyes anyagok, keverékek és összetevők egy meghatározható anyagfolyamban találhatóak vagy a kezelési folyamat során valamely anyagfolyam egy meghatározható részét alkotják. Egy anyag, keverék vagy összetevő akkor meghatározható, ha nyomon követhető annak ellenőrzése érdekében, hogy kezelése környezetvédelmi szempontból biztonságos-e;
- m) „orvostechikai eszköz”: az orvostechikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾

1. cikke (2) bekezdésének a), illetve b) pontja szerinti orvostechikai eszköz, illetve tartozék, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül;

- n) „*in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszköz”: az *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközökről szóló, 1998. október 27-i 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 1. cikke (2) bekezdésének b), illetve c) pontja szerinti *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszköz, illetve tartozék, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül;
- o) „aktív beültethető orvostechikai eszköz”: az aktív beültethető orvostechikai eszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közléseiről szóló, 1990. június 20-i 90/385/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti aktív beültethető orvostechikai eszköz, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül.

(2) A fentiekben túl alkalmazni kell a „veszélyes hulladék”, a „gyűjtés”, az „elkülönített gyűjtés”, a „megelőzés”, az „újrahasználat”, a „kezelés”, a „hasznosítás”, az „újrahasználatra való előkészítés”, az „újrafeldolgozás” és az „ártalmatlanítás” fogalmának a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében szereplő meghatározását is.

4. cikk

A termékek kialakítása

A belső piac megfelelő működéséről szóló és a termékek kialakítására vonatkozó uniós jogszabályok – beleértve a 2009/125/EK irányelvet is – sérelme nélkül a tagállamok ösztönzik a gyártók és az újrafeldolgozók közötti együttműködést, valamint azon intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik az elektromos és elektronikus berendezések tervezését és előállítását, mégpedig oly módon, amely előmozdítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, alkatrészeinek és anyagainak az újrahasználatát, a szétszerelését és a hasznosítását. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát és kezelését elősegítő környezetbarát tervezésre vonatkozóan a 2009/125/EK irányelv keretében meghatározott követelményeket betartsák, és hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát, kivéve, ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelem és/vagy a biztonsági követelmények tekintetében.

5. cikk

Elkülönített gyűjtés

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladék formájában történő ártalmatlanításának minimálisra csökkentése, az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi gyűjtött hulladéka helyes kezelésének biztosítása, valamint annak érdekében, hogy nagy arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak elkülönített gyűjtése, különösen és mindenekelőtt az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hőcserélő berendezések, a higanyt tartalmazó fénycsövek, a fotovoltai panelek és a III. melléklet 5. és 6. kategóriájában említett kisgépek vonatkozásában.

⁽²⁾ HL L 331., 1998.12.7., 1. o.

⁽³⁾ HL L 189., 1990.7.20., 17. o.

⁽¹⁾ HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

(2) Az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékai tekintetében a tagállamok biztosítják a következőket:

- a) olyan rendszerek bevezetését, amelyek a végső felhasználók és a forgalmazók számára lehetővé teszik a szóban forgó hulladékok legalább ingyenes visszajuttatását. A tagállamok biztosítják, különös tekintettel a népsűrűsége, a szükséges gyűjtőhelyek rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét;
- b) új termékek szállításakor a forgalmazók felelősek annak biztosításáért, hogy az ilyen hulladékot legalább ingyenesen, egy az egyben vissza lehessen juttatni a forgalmazóhoz, amennyiben a berendezés a szállított berendezéssel azonos jellegű, és ugyanazon feladatokat látta el. A tagállamok eltérhetnek ettől a rendelkezéstől, ha biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatása ezáltal nem válik nehezebbé a végső felhasználó számára, és ingyenes marad a végső felhasználó számára. Az ezzel az eltéréssel élő tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot;
- c) a forgalmazók biztosítsák az elektromos és elektronikus berendezésekből származó apró (egyik külső méretük sem haladja meg a 25 cm-t) hulladékok végső felhasználók számára ingyenes, és megegyező típusú elektromos és elektronikus berendezés vásárlásának kötelezettségével nem járó gyűjtését a legalább 400 négyzetméteres elektromos és elektronikus berendezésekkel foglalkozó eladótérrel rendelkező kiskereskedelmi üzletekben vagy közvetlen közelükben, kivéve, ha egy értékelés azt mutatja, hogy legalább ugyanolyan hatékonyak lehetnek a már meglévő alternatív gyűjtési rendszerek. Ezeket az értékeléseket nyilvánosságra kell hozni. Az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékait a 8. cikkkel összhangban megfelelően kezelni kell;
- d) a gyártók számára az a), b) és c) pont sérelme nélkül engedélyezett legyen, hogy az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékai tekintetében egyéni és/vagy kollektív visszavételi rendszereket alakítsanak ki és működtessenek, amennyiben ezek összhangban állnak ennek az irányelvnek a célkitűzéseivel;
- e) a nemzeti és uniós egészségügyi és biztonsági előírásokra tekintettel meg lehessen tagadni a szennyezettsége miatt a személyzet számára egészségügyi és biztonsági kockázatot jelentő elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak az a), b) és c) pontban leírtaknak megfelelő visszavételét. Az elektromos és elektronikus berendezések szóban forgó hulladékai tekintetében a tagállamoknak különös rendelkezéseket kell kidolgozniuk.

A tagállamok különös rendelkezéseket hozhatnak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak a), b) és c) pont szerinti visszavételére azokra az esetekre, amikor a berendezésből hiányoznak az alapvető alkatrészek, illetve, ha a berendezés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékain kívül más hulladékot is tartalmaz.

(3) A tagállamok kijelölhetik azokat a szereplőket, amelyek számára engedélyezett az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak gyűjtése a (2) bekezdésben említettek szerint.

(4) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseknek a (2) és a (3) bekezdésben említett gyűjtőhelyeken elhelyezett hulladékait adják át a gyártóknak,

illetve a nevében eljáró harmadik feleknek, illetve újrahasználatra való előkészítés céljából adják át a kijelölt létesítményeknek vagy vállalkozásoknak.

(5) Az elektromos és elektronikus berendezések nem magánháztartásokból származó hulladékai esetében és a 13. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevében eljáró harmadik felek gondoskodjanak az ilyen hulladék gyűjtéséről.

6. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak ártalmatlanítása és szállítása

(1) A tagállamok megtiltják az elektromos és elektronikus berendezések azon elkülönítetten gyűjtött hulladékainak ártalmatlanítását, amelyeket még nem kezeltek a 8. cikkben meghatározott módon.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékainak gyűjtését és szállítását oly módon végezzék, amely optimális feltételeket biztosít a veszélyes anyagok újrahasználatra való előkészítéséhez, újrafeldolgozásához és elkülönítéséhez.

Az újrahasználatra való előkészítés maximalizálása érdekében a tagállamok szorgalmazzák, hogy a gyűjtési rendszerek, illetve gyűjtőhelyek minden további szállítást megelőzően gondoskodjanak az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékainak az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött egyéb hulladékaiktól való, a gyűjtőpontokon történő elkülönítéséről, különösen hozzáférés biztosításával az újrahasznosító központok személyzete számára.

7. cikk

Gyűjtési arány

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül valamennyi tagállam biztosítja a gyártói felelősség elvének alkalmazását, és annak alapján azt, hogy minden évben elérjenek egy minimális gyűjtési arányt. 2016-tól a minimális gyűjtési arány 45 %-os, amely az elektromos és elektronikus berendezések egy adott évben az érintett tagállamban az 5. és a 6. cikknek megfelelően összegyűjtött hulladékai össztömegének a tárgyévvel megelőző három évben az adott tagállamban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegéhez viszonyított százalékos aránya. A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak mennyisége a 2016-tól 2019-ig tartó időszakban a második albekezdésben meghatározott gyűjtési arány eléréséig folyamatosan növekedjen.

2019-től az évente elérendő minimális gyűjtési arány a tárgyévvel megelőző három évben az érintett tagállamban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegének 65 %-a, vagy az elektromos és elektronikus berendezések ezen tagállam területén keletkezett hulladékainak 85 %-a.

2015. december 31-ig az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak elkülönített gyűjtése tekintetében a lakosonkénti éves átlagos arány továbbra is legalább négy kilogramm, vagy – amennyiben az nagyobb – az elektromos és elektronikus berendezéseknek az adott tagállamban a tárgyévvel megelőző három évben gyűjtött hulladékainak átlagos tömege.

A tagállamok az elektromos és elektronikus berendezések hulladécai elkülönített gyűjtése tekintetében ennél ambíciózusabb arányokat is meghatározhatnak, amely esetben azt jelentik a Bizottságnak.

(2) Annak megállapítása érdekében, hogy a minimális gyűjtési arányt elérték-e, a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések 5. cikknek megfelelően elkülönítetten gyűjtött hulladékaira vonatkozó információkat ingyenesen átadják a tagállamoknak, beleértve legalább az elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladékaira vonatkozó információkat, amelyeket:

- a) a gyűjtőhelyek és a hulladékkezelő létesítmények megkaptak;
- b) a forgalmazók megkaptak;
- c) a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek elkülönítetten gyűjtötték.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve Bulgária, a Cseh Köztársaság, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia infrastrukturális hiányosságai és az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztásának alacsony szintje miatt úgy dönthet, hogy:

- a) 2016. augusztus 14-től eléri azt, hogy a gyűjtési arány a tárgyvet megelőző három évben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegének 45 %-a alatt, de 40 %-a felett legyen; és
- b) elhalasztja az (1) bekezdés második albekezdésében említett gyűjtési arány elérését egy általa választott időpontig, amely azonban legkésőbb 2021. augusztus 14-i lehet.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben megállapítja az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés terén jelentkező tagállami nehézségek kezeléséhez szükséges átmeneti rendelkezéseket.

(5) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, végrehajtási jogi aktusok útján, 2015. augusztus 14-ig közös módszertant dolgoz ki a nemzeti piacokon forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegének, továbbá az elektromos és elektronikus berendezések egyes tagállamokban keletkezett hulladékai tömeg alapján meghatározott mennyiségének kiszámítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság 2015. augusztus 14-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az (1) bekezdésben említett gyűjtési arányokhoz kapcsolódó határidők felülvizsgálatáról, és a III. mellékletben szereplő egy vagy több kategória – különösen a hőcserélő berendezések, a fotovoltai panelek, a kisgépek, a kis méretű számítástechnikai és távközlési berendezések és a higanyt tartalmazó fénycsövek – tekintetében esetlegesen külön gyűjtési arány meghatározásáról. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

(7) Amennyiben a Bizottság hatástanulmány alapján úgy ítéli meg, hogy az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékai alapján meghatározott gyűjtési arányt felül kell vizsgálni, jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

8. cikk

Megfelelő kezelés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összes elkülönítetten gyűjtött hulladékát megfelelően kezeljék.

(2) A megfelelő kezelés – az újrahasználatra való előkészítés, valamint a hasznosítási és újrafeldolgozási műveletek kivételével – magában foglalja legalább az összes folyadék kivonását, valamint a VII. mellékletben foglaltaknak megfelelő szelektív kezelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek az elérhető legjobb technikák alkalmazásával rendszereket alakítsanak ki az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítására. A rendszereket a gyártók egyénileg, illetve kollektívan is kialakíthatják. A tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtési vagy hulladékkezelési tevékenységet végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a VIII. mellékletben meghatározott műszaki követelményeknek megfelelően tárolja és kezelje az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a VII. melléklet módosítására vonatkozóan egyéb olyan kezelési technológiák bevezetése érdekében, amelyek az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából legalább ugyanolyan szintű védelmet biztosítanak.

A Bizottság megvizsgálja mindenekelőtt azt, hogy kell-e módosítani a mobiltelefonok nyomtatott áramköreire és a folyadékkristályos kijelzőkre vonatkozó tételeket. A Bizottság felkérést kap annak értékelésére, hogy szükség van-e a VII. melléklet módosítására az elektromos és elektronikus berendezésekben található nanoanyagok kérdésének kezelése érdekében.

(5) A tagállamok a környezetvédelem érdekében minimális minőségi előírásokat határozhatnak meg az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak kezelésére vonatkozóan.

Az ilyen minőségi előírások meghatározása mellett döntő tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, a Bizottság pedig közzéteszi ezeket az előírásokat.

A Bizottság legkésőbb 2013. február 14-ig felkéri az európai szabványügyi szervezeteket, hogy dolgozzanak ki európai szabványokat az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére, beleértve a hasznosítást, az újrafeldolgozást és az újrahasználatra való előkészítést is. Az említett szabványoknak a legkorszerűbb megoldásokat kell tükrözniük.

Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság minimális minőségi szabványokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, elsősorban az európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványok alapulvételével. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság által elfogadott előírásokra való hivatkozást közzé kell tenni.

(6) A tagállamok ösztönzik a hulladékkezelési tevékenységeket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, hogy a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket vezessenek be.

9. cikk

Engedélyek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékkezelési tevékenységeket végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a 2008/98/EK irányelv 23. cikkének megfelelően engedélyt kapjon az illetékes hatóságoktól.

(2) Az engedélyezési követelmények alóli mentességeknek, a mentességek feltételeinek és a nyilvántartásba vételnek meg kell felelnie a 2008/98/EK irányelv 24., 25. és 26. cikkének.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett engedély vagy nyilvántartásba vétel tartalmazza mindazokat a feltételeket, amelyek a 8. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében szereplő előírások, valamint a 11. cikkben meghatározott hasznosítási irányszámok teljesítéséhez szükségesek.

10. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása

(1) A hulladékkezelési tevékenységet az érintett tagállamon vagy az Unión kívül is el lehet végezni abban az esetben, ha az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása összhangban van az 1013/2006/EK rendelettel és az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. vagy IIIA. mellékletében felsorolt egyes hulladékoknak a hulladékok határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló OECD-határozat hatálya alá nem tartozó egyes országokba történő hasznosítási célú kiviteléről szóló, 2007. november 29-i 1418/2007/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾.

(2) Az elektromos és elektronikus berendezések Unióból exportált hulladékai csak abban az esetben számítanak bele az ezen irányelv 11. cikkében meghatározott kötelezettségek és irányszámok teljesítésébe, ha az exportőr az 1013/2006/EK

rendeletnek és az 1418/2007/EK rendeletnek megfelelően igazolni tudja, hogy a kezelést az ezen irányelv előírásaival egyenértékű feltételek között végezték.

(3) A Bizottság legkésőbb 2014. február 14-ig a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a (2) bekezdésben foglalt szabályokat kiegészítő részletes szabályok, különösen az egyenértékű feltételek értékelési kritériumainak meghatározása tekintetében.

11. cikk

Hasznosítási irányszámok

(1) Az elektromos és elektronikus berendezések 5. cikknek megfelelően elkülönítetten gyűjtött és a 8., 9. és 10. cikknek megfelelően kezelésre szállított összes hulladékát illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók eleget tesznek az V. mellékletben meghatározott minimális irányszámoknak.

(2) Az irányszámok teljesítése akként számítandó, hogy kategóriánként meg kell határozni az elektromos és elektronikus berendezések hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítményekbe – a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban a hasznosítással vagy újrafeldolgozással kapcsolatos megfelelő kezelést követően – bekerülő hulladékaik tömegét, és annak az elektromos és elektronikus berendezések összes elkülönítetten gyűjtött hulladéka kategóriánként meghatározott tömegéhez viszonyított, százalékban kifejezett arányát.

Ezen irányszámok teljesítésébe nem számítanak bele az előzetes tevékenységek, mint például a hasznosítást megelőző válogatás és tárolás.

(3) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, a minimális irányszámok alkalmazására vonatkozó számítási módszereket illetően további szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek az említett irányszámok kiszámításának céljából nyilvántartást vezessenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, azok összetevői, alapanyagai és anyagai tömegéről a gyűjtőhely elhagyásakor (output), a hulladékkezelő létesítménybe történő bekerüléskor (input) és annak elhagyásakor (output), valamint a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítménybe történő bekerüléskor (input).

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a (6) bekezdés céljaira a termékek és anyagok tömegéről a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítmény elhagyásakor (output) nyilvántartást vezessenek.

(5) A tagállamok ösztönzik az új hasznosítási, újrafeldolgozási és kezelési technológiák fejlesztését.

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 316., 2007.12.4., 6. o.

(6) A Bizottság – adott esetben jogalkotási javaslattal kísért – jelentése alapján az Európai Parlament és a Tanács 2016. augusztus 14-ig újra megvizsgálja az V. melléklet 3. részében említett hasznosítási irányszámokat, megvizsgálja az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználásra előkészítendő hulladékaival vonatkozó külön irányszámok meghatározásának lehetőségét, és újra megvizsgálja a (2) bekezdésben említett számítási módszert annak elemzése érdekében, hogy lehetséges-e az irányszámokat a hasznosítás, az újrafeldolgozás és az újrahasználásra való előkészítés folyamataiból eredő termékek és anyagok (output) alapján meghatározni.

12. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyártók biztosítsák legalább az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett hulladékaik gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását.

(2) A tagállamok – adott esetben – ösztönözhetik a gyártókat arra, hogy finanszírozzák az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaik gyűjtőhelyre történő gyűjtésével járó költségeket is.

(3) A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártók felelősek az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékükből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy kollektív rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.

A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtsanak, amelyben feltüntetik, hogy az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi hulladékaival való gazdálkodást finanszírozni fogják, és biztosítják, hogy a gyártók termékeiket a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen jelöljék meg. Az említett garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásra szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, újrafeldolgozási biztosítás vagy zárolt bankszámla.

(4) Az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13-án vagy az előtt forgalomba hozott termékekből származó hulladékaival (a továbbiakban: hulladékká vált régebbi berendezések) való gazdálkodás költségei finanszírozásának felelőssége olyan rendszert vagy rendszereket terhel, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában hozzájárul.

(5) A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy megfelelő mechanizmusokat vagy visszafizetési eljárásokat alakítsanak ki a hozzájárulások gyártóknak történő visszatérítésére, amennyiben az elektromos vagy elektronikus berendezést forgalomba hozatal céljából az érintett tagállam területén kívülre szállítják. Ezeket a mechanizmusokat vagy eljárásokat a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek alakíthatják ki.

(6) A Bizottság felkérést kap arra, hogy 2015. augusztus 14-ig készítsen jelentést az életciklus végén jelentkező valós költségeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik gyártók általi finanszírozásába történő beépítésére vonatkozó kritériumok meghatározásának lehetőségéről, valamint hogy adott esetben jogalkotási javaslatot nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

13. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések nem magánháztartásokból származó hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékekből keletkezett, nem magánháztartásokból származó hulladékaik gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártók finanszírozzák.

Azon hulladékká vált régebbi berendezések esetében, amelyeket új helyettesítő termékekkel vagy azonos funkciót betöltő új termékekkel váltanak fel, a költségeket ezen termékek gyártói finanszírozzák azok szállításakor. A tagállamok választhatják azt a megoldást is, hogy a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók is felelősek legyenek részben vagy teljes mértékben e finanszírozásért.

Egyéb hulladékká vált régebbi berendezések esetében a költségeket a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók finanszírozzák.

(2) A gyártók és a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók ennek az irányelvnek a sérelme nélkül megállapodásokat köthetnek a finanszírozás egyéb módjairól.

14. cikk

Felhasználói információk

(1) A tagállamok előírhatják a gyártók számára, hogy új termékek értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat a környezetvédelmi szempontból megfelelő gyűjtés, kezelés és ártalmatlanítás költségeiről. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségek lehető legpontosabban becsült összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban felhasználó személyek megkapják az alábbiakra vonatkozó szükséges információkat:

- a) az az előírás, hogy tilos az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítása, és hogy az ilyen hulladékot elkülönítetten kell gyűjteni;
- b) a rendelkezésükre álló visszavételi és gyűjtési rendszerek, ösztönözve a rendelkezésre álló gyűjtőpontokra vonatkozó információk összehangolását, függetlenül az azokat létrehozó gyártótól, illetve egyéb szereplőtől;
- c) szerepük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik újrahasználásában, újrafeldolgozásában és egyéb formában történő hasznosításában;

- d) a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatások az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok miatt;
- e) a IX. mellékletben szereplő ábra jelentése.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy a fogyasztók részt vegyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésében, és hogy arra ösztönözzék őket, hogy hozzájáruljanak az újrahasználati, kezelési és hasznosítási folyamathoz.

(4) A tagállamok annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék, valamint hogy elősegítsék annak elkülönített gyűjtését, biztosítják, hogy a gyártók a IX. mellékletben szereplő ábrával megfelelően – lehetőleg az EN 50419 európai szabvány⁽¹⁾ szerint – megjelöljék a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket. Kivételes esetekben, ha erre a termék mérete vagy funkciója miatt szükség van, az ábrát az elektromos és elektronikus berendezés csomagolására, használati utasítására és garanciajegyére nyomtatják.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a (2), (3) és (4) bekezdésben említett információkat vagy azok egy részét a gyártók és/vagy a forgalmazók biztosítsák, pl. a használati utasításban vagy az értékesítés helyén, vagy nyilvános figyelemfelkeltő kampányban.

15. cikk

A hulladékkezelő létesítmények számára biztosítandó információk

(1) Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok újrahasználatra való előkészítésének, valamint helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének elősegítése érdekében (beleértve a karbantartást, korszerűsítést, átalakítást és az újrafeldolgozást is), a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyártók a berendezés forgalomba hozatalát követő egy éven belül az uniós piacon első alkalommal forgalomba hozott új elektromos és elektronikus berendezések valamennyi típusát illetően ingyenesen biztosítsák az újrahasználatra való előkészítésre és a hulladékkezelésre vonatkozó tájékoztatást. A tájékoztatás kiterjed az elektromos és elektronikus berendezésben található különböző alkatrészek és anyagok meghatározására, valamint arra, hogy pontosan hol található az elektromos és elektronikus berendezésen belül veszélyes anyagok és keverékek, ha ezek az információk az újrahasználatra előkészítő központok, valamint a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények számára szükségesek ahhoz, hogy betarthassák ezen irányelv rendelkezéseit. Az elektromos és elektronikus berendezést gyártók kézikönyvek formájában vagy elektronikus úton (pl. CD-ROM, online szolgáltatások) az újrahasználatra előkészítő központok, valamint a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat.

(2) Annak érdekében, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen

meg lehessen határozni, a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen található jelzésből kiderüljön, hogy a berendezést 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. Lehetőség szerint az EN 50419 európai szabványt kell alkalmazni e célból.

16. cikk

Nyilvántartásba vétel, tájékoztatás és jelentés

(1) A tagállamok a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően nyilvántartást vezetnek a gyártókról, köztük az elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártókról. Ez a nyilvántartás az ezen irányelv szerinti követelményeknek való megfelelés nyomon követésére szolgál.

A 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontjában meghatározott, elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártókat az értékesítés helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. Amennyiben az ilyen gyártók az értékesítés helye szerinti tagállamban nincsenek nyilvántartásba véve, a gyártókat a 17. cikk (2) bekezdésében említett meghatalmazott képviselőik útján kell nyilvántartásba venni.

(2) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy:

a) valamennyi gyártót, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselőt az előírásoknak megfelelően vegyenek nyilvántartásba, és legyen lehetőségük arra, hogy a nemzeti nyilvántartásba online bejegyeztethessenek a gyártó adott tagállamban folytatott tevékenységeivel kapcsolatos minden lényeges adatot;

b) a nyilvántartásba vételkor valamennyi gyártó, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselő megadja a X. melléklet A. részében meghatározott információkat, és vállalja, hogy ha szükséges, frissíti azokat;

c) valamennyi gyártó, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselő megadja a X. melléklet B. részében meghatározott információkat;

d) a nemzeti nyilvántartások internetes oldalukon megadják más nemzeti nyilvántartások internetes elérhetőségét a gyártók, illetve a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselők más tagállamokban történő nyilvántartásba vételének megkönnyítésére.

(3) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság a nyilvántartásba vétel és a jelentések formátumát és a jelentéstétel gyakoriságát meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok éves szinten információkat gyűjtnek (beleértve a megalapozott becsléseket is) a piacukon forgalomba hozott, és bármely módon gyűjtött és a tagállamon belül újrahasználatra előkészített, újrafeldolgozott és hasznosított elektromos és elektronikus berendezések mennyiségéről és kategóriáiról, valamint az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött és exportált hulladékaikról, tömeg alapján.

⁽¹⁾ A CENELEC által 2006 márciusában elfogadva.

(5) A tagállamok háromévenként jelentést küldenek a Bizottság részére ennek az irányelvnek a végrehajtásáról és a (4) bekezdésben meghatározott információkról. A végrehajtási jelentést a 2004/249/EK bizottsági határozatban⁽¹⁾ és a 2005/369/EK bizottsági határozatban⁽²⁾ meghatározott kérdőív alapján állítják össze. A jelentést az abban tárgyalt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül juttatják el a Bizottsághoz.

Az első jelentés által felölelt időszak 2014. február 14-től 2015. december 31-ig tart.

A Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek az irányelvnek a végrehajtásáról.

17. cikk

A meghatalmazott képviselő

(1) Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának i–iii. alpontja szerinti, másik tagállamban letelepedett gyártó a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának i–iii. alpontjaitól eltérően jogosult legyen arra, hogy kijelöljön egy a tagállam területén letelepedett jogi vagy természetes személyt, aki, illetve amely meghatalmazott képviselőként felelős az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek a tagállam területén való teljesítéséért.

(2) Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontja szerinti, a területén letelepedett gyártó, amely egy másik olyan tagállamba értekesít elektromos és elektronikus berendezést, amelyben nincs letelepedve, az adott tagállamban kijelöljön egy meghatalmazott képviselőt, aki felelős az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek az adott tagállam területén való teljesítéséért.

(3) A meghatalmazott képviselő kijelölése írásbeli meghatalmazással történik.

18. cikk

Igazgatási együttműködés és információcsere

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatóságok együttműködjenek egymással – különösen annak érdekében, hogy megteremtsék a megfelelő információáramlást annak biztosításához, hogy a gyártók megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek – és adott esetben információt szolgáltatassanak egymás és a Bizottság számára, hogy megkönnyítsék ezen irányelv megfelelő végrehajtását. Az igazgatási együttműködés és különösen a nemzeti nyilvántartások közötti információcsere során fel kell használni az elektronikus kommunikáció nyújtotta lehetőségeket.

Az együttműködés többek között kiterjed a vonatkozó dokumentumokhoz és információkhoz, köztük bármilyen ellenőrzés eredményéhez való hozzáférés engedélyezésére, az együttműködésre felkért hatóság tagállamban hatályos adatvédelmi jogszabályok rendelkezéseire is figyelemmel.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 56. o.

⁽²⁾ HL L 119., 2005.5.11., 13. o.

19. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 16. cikk (5) bekezdésének és a IV., VII., VIII. és IX. mellékletnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében szükséges módosításokra vonatkozóan. A VII. melléklet módosításakor az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2011. június 8-i 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ alapján megadott mentességeket is figyelembe kell venni.

A Bizottság a mellékletek módosítását megelőzően többek között konzultál az elektromos és elektronikus berendezések gyártóival, az újrafeldolgozókkal, a hulladékkezelőkkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalói és fogyasztói szervezetekkel.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2012. augusztus 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 7. cikk (4) bekezdése, a 8. cikk (4) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése és a 19. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett

⁽³⁾ HL L 174., 2011.7.1., 88. o.

időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

21. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

22. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről 2014. február 14-ig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

23. cikk

Vizsgálat és nyomon követés

(1) A tagállamok az irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzése érdekében gondoskodnak az indokolt vizsgálatokról és nyomon követésről.

Ezeknek a vizsgálatoknak legalább a következőkre kell kiterjedniük:

- a) a gyártókról vezetett nyilvántartás keretében közölt információkra;
- b) az 1013/2006/EK rendeletnek és az 1418/2007/EK rendeletnek megfelelően az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítmányaira és különösen az Unión kívüli exportjára;
- c) a 2008/98/EK irányelvnek és a jelen irányelv VII. mellékletének megfelelően a hulladékkezelő létesítményekben végzett tevékenységekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezések szállítását a VI. mellékletben foglalt minimumkövetelményekkel összhangban végezzék, és ennek megfelelően nyomon követik e szállítmányokat.

(3) A feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos elemzések és

vizsgálatok költségeit, a tárolási költségeket is beleértve, a gyártókra, a nevíükben eljáró harmadik felekre vagy a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezés szállítását megszervező egyéb személyekre lehet terhelni.

(4) Ezen cikk és a VI. melléklet végrehajtása egységes feltételeinek, és különösen a VI. melléklet 2. pontja végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, a vizsgálattal és a nyomon követéssel kapcsolatos további szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

Az irányelv átültetése a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2014. február 14-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A tagállamok a 8. cikk (6) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások útján is átültethetik a nemzeti jogba, feltéve, hogy ilyen módon is megvalósulnak az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) a megállapodások végrehajthatók;
- b) a megállapodások a célokat a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt határozzák meg;
- c) a megállapodásokat a tagállam hivatalos lapjában vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban kihirdetik és a Bizottság részére megküldik;
- d) az elért eredményeket rendszeresen nyomon követik, jelentik az illetékes hatóságok és a Bizottság részére, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszik;

- e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért eredményeket megvizsgálják;
- f) ha nem tartják be a megállapodást, a tagállamoknak törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján kell végrehajtaniuk ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

A XI. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2002/96/EK irányelv 2014. február 15-től hatályát veszti, a XI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a XII. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

I. MELLÉKLET

Ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriái a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott átmeneti időszak alatt

1. Háztartási nagygépek
 2. Háztartási kisgépek
 3. IT- és távközlési berendezések
 4. Szórakoztató-elektronikai cikkek és fotovoltaikus panelek
 5. Világítótestek
 6. Elektromos és elektronikus szerszámok (a nagyméretű, rögzített ipari szerszámok kivételével)
 7. Játékok, szabadidős és sportfelszerelések
 8. Orvostechikai eszközök (a beültetett és fertőzött termékek kivételével)
 9. Ellenőrző és vezérlő eszközök
 10. Adagolóautomaták
-

II. MELLÉKLET

Az I. Mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek tájékoztató jellegű listája

1. HÁZTARTÁSI NAGYGÉPEK

Nagyméretű hűtőberendezések

Hűtőszekrények

Fagyasztók

Élelmiszerek hűtésére, konzerválására és tárolására szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Mosógépek

Ruhaszárító gépek

Mosogatógépek

Tűzhelyek és sütők

Elektromos sütők

Elektromos főzőlapok

Mikrohullámú sütők

Főzésre és élelmiszer-feldolgozásra szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Elektromos fűtőberendezések

Elektromos fűtőtestek

Helyiségek, ágyak, ülőbútorok fűtésére szolgáló egyéb háztartási nagygépek

Elektromos ventilátorok

Légkondicionáló berendezések

Egyéb szellőztető-, elszívó- és légkondicionáló berendezések

2. HÁZTARTÁSI KISGÉPEK

Porszívók

Szőnyegseprők

Egyéb takarítóberendezések

Varró-, kötő-, fonó- és egyéb, textil feldolgozására használt gépek

Vasalók és ruhanemű vasálására, mángorlására és egyéb kezelésére szolgáló más berendezések

Kenyérpíritók

Olajsütők

Darálók, kávéfőző gépek és tárolóedények vagy csomagolások lezárására vagy felnyitására szolgáló berendezések

Elektromos kések

Hajvágó eszközök, hajszerítők, elektromos fogkefék, borotváló-, masszírozó- és egyéb, testápolásra szolgáló berendezések

Órák és karórák, időmérésre, -jelzésre és -nyilvántartására szolgáló egyéb berendezések

Mérlegek

3. IT- ÉS TÁVKÖZLÉSI BERENDEZÉSEK

Központi adatfeldolgozás:

Nagyszámítógépek

Miniszámítógépek

Nyomtatók

Személyi számítógépek:

Személyi számítógépek (központi feldolgozó egység, egér, monitor és billentyűzet is)

Hordozható számítógépek (központi feldolgozó egység, egér, monitor és billentyűzet is)

Kisméretű hordozható számítógépek

Elektronikus jegyzetömbök

Nyomtatók

Másolóberendezések

Elektromos és elektronikus írógépek

Zseb- és asztali számológépek

továbbá információk elektronikus eszközökkel történő összegyűjtésére, tárolására, feldolgozására, bemutatására, illetve továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

Felhasználói terminálok és rendszerek

Faxberendezések (faxok)

Telexek

Telefonok

Nyilvános telefonok

Vezeték nélküli telefonok

Mobiltelefonok

Üzenetrögzítő rendszerek

továbbá hang, kép vagy más információk távközlési eszközökkel történő továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

4. SZÓRAKOZTATÓ-ELEKTRONIKAI CIKKEK ÉS FOTOVOLTAIKUS PANELEK

Rádiókészülékek

Televíziókészülékek

Videokamerák

Videomagnók

Hifiberendezések

Audio erősítők

Hangszerek

továbbá a hang, illetve kép (beleértve a szignálokat is) rögzítésére vagy reprodukálására szolgáló egyéb termékek és berendezések, illetve a hang és kép továbbítására szolgáló nem távközlési technológiák

Fotovoltaikus panelek

5. VILÁGÍTÓTESTEK

Fénycsőes világítótestek a háztartási világítótestek kivételével

Egyenes fénycsőek

Kompakt fénycsőek

Nagy intenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagynyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat

Kisnyomású nátriumlámpák

Egyéb világítótestek, illetve fényszóró vagy fényszabályozó berendezések az izzólámpák kivételével

6. ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS SZERSZÁMOK (A NAGYMÉRETŰ, RÖGZÍTETT IPARI SZERSZÁMOK KIVÉTE-LÉVEL)

Fűrók

Fűrészek

Varrógépek

Fa, fém és egyéb anyagok esztergálására, aprítására, csiszolására, őrlésére, fűrészelésére, vágására, nyírására, fúrására, lyukasztására, perforálására, hajtogatására, hajlítására és hasonló megmunkálására szolgáló berendezések

Szegecselésre, szegezésre, csavarásra, illetve szegecsek, szögek, csavarok eltávolítására vagy hasonló célokra szolgáló szerszámok

Hegesztésre, forrasztásra és hasonló célokra szolgáló szerszámok

Szórásra, kenésre, diszperzióra, illetve folyadékok vagy gázok másfajta kezelésére szolgáló berendezések

Fűnyírók és egyéb kertészeti szerszámok

7. JÁTÉKOK, SZABADIDŐS ÉS SPORTFELSZERELÉSEK

Villanyvonatok vagy autóverseny-készletek

Kézi videojáték-konzolok

Videojátékok

Számítógépek kerékpározáshoz, búvárkodáshoz, futáshoz, evezéshez stb.

Elektromos vagy elektronikus alkatrészeket tartalmazó sportfelszerelések

Érmével működő játékautomaták

8. ORVOSTECHNIKAI ESZKÖZÖK (A BEÜLTETETT ÉS FERTŐZÖTT TERMÉKEK KIVÉTE-LÉVEL)

Sugárterápiás berendezések

Kardiológiai berendezések

Dializáló berendezések

Lélegeztetőgépek

Nukleáris medicina berendezései

Laboratóriumi berendezések *in vitro* diagnózishoz

Analizálóberendezések

Fagyasztók

Megtermékenyítési tesztek

Betegségek, sérülések vagy rokkantság kimutatására, megelőzésére, megfigyelésére, kezelésére és enyhítésére szolgáló egyéb berendezések

9. ELLENŐRZŐ ÉS VEZÉRLŐ ESZKÖZÖK

Füstjelző berendezések

Fűtésszabályozók

Termosztátok

Háztartási vagy laboratóriumi mérő- és szabályozóberendezések

Ipari létesítményekben használt egyéb ellenőrző és vezérlő eszközök (pl. vezérlőpultok)

10. ADAGOLÓAUTOMATÁK

Melegital-automaták

Palackozott vagy dobozos meleg- és hidegital-automaták

Szilárdtermék-automaták

Pénzkiadó automaták

Termékek automatikus kiadására szolgáló mindenfajta berendezés

III. MELLÉKLET

**EZEN IRÁNYELV HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK
KATEGÓRIÁI**

1. Hőcserélő berendezések
 2. Képernyők, monitorok és olyan berendezések, amelyek 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaznak
 3. Lámpák
 4. Nagygépek (bármely külső méret meghaladja az 50 cm-t), többek között, de nem kizárólag:

háztartási gépek; IT- és távközlési berendezések; szórakoztató-elektronikai cikkek; világítótestek; hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések; elektromos és elektronikus szerszámok; játékok, szabadidős és sportfelszerelések; orvostechnikai eszközök; ellenőrző és vezérlő eszközök; adagolóautomaták; elektromos áramot fejlesztő berendezések. Ez a kategória nem foglalja magába az 1–3. kategóriába tartozó berendezéseket.
 5. Kisgépek (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t), többek között, de nem kizárólag:

háztartási gépek; szórakoztató-elektronikai cikkek; világítótestek; hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések; elektromos és elektronikus szerszámok; játékok, szabadidős és sportfelszerelések; orvostechnikai eszközök; ellenőrző és vezérlő eszközök; adagolóautomaták; elektromos áramot fejlesztő berendezések. Ez a kategória nem foglalja magába az 1–3. és 6. kategóriába tartozó berendezéseket.
 6. Kisméretű számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t)
-

IV. MELLÉKLET

A III. Mellékletben felsorolt kategóriákba tartozó termékek tájékoztató jellegű listája

1. Hőcserélő berendezések

Hűtőszekrények, fagyasztók, hűtött termékek automatikus kiadására szolgáló berendezések, légkondicionáló berendezések, páráltanító berendezések, hőszivattyúk, olajradiátorok és egyéb hőcserélő berendezések, melyek hőcserélő közegként víztől eltérő folyadékot tartalmaznak.

2. Képernyők, monitorok és olyan berendezések, amelyek 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaznak

Képernyők, televíziókészülékek, LCD képernyők, monitorok, hordozható számítógépek, kisméretű hordozható számítógépek.

3. Lámpák

Egyenes fénycsövek, kompakt fénycsövek, fénycsövek, nagy intenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagynyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat, kisnyomású nátriumlámpák, LED.

4. Nagygépek

Mosógépek, ruhaszárító gépek, mosogatógépek, tűzhelyek és sütők, elektromos sütők, elektromos főzőlapok, világítótestek, hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések (kivéve a templomi orgonát), kötő- és szövőgépek, nagyszámítógépek, nagyméretű nyomtatók, másolóberendezések, érmével működő nagyméretű játékautomaták, nagyméretű orvostechikai eszközök, nagyméretű ellenőrző és vezérlő eszközök, termékek és pénz automatikus kiadására szolgáló nagyméretű berendezések, fotovoltaikus panelek.

5. Kisgépek

Porszívók, szőnyegseprők, varrógépek, világítótestek, mikrohullámú sütők, szellőzőberendezések, vasalók, kenyérpírtók, elektromos kések, elektromos vízforralók, órák, elektromos borotvák, mérlegek, haj- és testápoló gépek, számlógépek, rádiókészülékek, videokamerák, videomagnók, hifiberendezések, hangszerek, hang- és képlejátszó berendezések, elektronikus és elektromos játékok, sporteszközök, kerékpározáshoz, búvárkodáshoz, futáshoz, evezéshez stb., használt számítógépek, füstjelző berendezések, fűtésszabályozók, termosztátok, kisméretű elektromos és elektronikus szerszámok, kisméretű orvostechikai eszközök, kisméretű ellenőrző és vezérlő eszközök, termékek automatikus kiadására szolgáló kisméretű berendezések, beépített fotovoltaikus paneleket tartalmazó kisgépek.

6. Kisméretű számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t)

Mobiltelefonok, GPS-ek, zsebszámológépek, routerek, személyi számítógépek, nyomtatók, telefonok.

V. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN EMLÍTETT MINIMÁLIS HASZNOSÍTÁSI IRÁNYSZÁMOK

1. rész: Az I. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2012. augusztus 13-tól 2015. augusztus 14-ig kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok:
- a) az I. melléklet 1. vagy 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 75 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - b) az I. melléklet 3. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 65 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - c) az I. melléklet 2., 5., 6., 7., 8. vagy 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 70 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 50 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - d) a gázkisülésű lámpák esetében 80 %-ot kell újrafeldolgozni.
2. rész: Az I. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2015. augusztus 15-től 2018. augusztus 14-ig kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok:
- a) az I. melléklet 1. vagy 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 85 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - b) az I. melléklet 3. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 70 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - c) az I. melléklet 2., 5., 6., 7., 8. vagy 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 55 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - d) a gázkisülésű lámpák esetében 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni.
3. rész: Az III. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2018. augusztus 15-től kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok
- a) a III. melléklet 1. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 85 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - b) a III. melléklet 2. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 70 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - c) a III. melléklet 5. vagy 6. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 55 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - d) a III. melléklet 3. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében 80 %-ot kell újrafeldolgozni.

VI. MELLÉKLET

A SZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

1. Ha egy szállítmány birtokosa arra hivatkozik, hogy használt elektromos és elektronikus berendezéseket és nem azok hulladékait szállítja vagy kívánja szállítani, akkor a tagállamok előírják, hogy a szállítmány birtokosa rendelkezzen az alábbi igazolásokkal annak érdekében, hogy különbséget lehessen tenni a hulladéknak tekinthető elektromos és elektronikus berendezések és használt elektromos és elektronikus berendezések között:
 - a) az adott elektromos vagy elektronikus berendezés eladását és/vagy tulajdonjogának átruházását igazoló számla vagy szerződés másolata, amelyen szerepel, hogy a berendezést közvetlen újrahasználatra szánják, és teljesen működőképes;
 - b) értékelő vagy vizsgálati igazolás egy példánya (tesztigazolás, működési tanúsítvány) a szállítmány összes tételére vonatkozóan, valamint az összes vizsgálati eredmény jegyzőkönyve a 3. pontban foglaltak szerint részletezve;
 - c) az elektromos vagy elektronikus berendezés szállítását kezdeményező birtokos nyilatkozata, amely kimondja, hogy a szállítmány részét alkotó egyetlen anyag vagy berendezés sem minősül hulladéknak a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja szerinti értelemben;
 - d) a be- és kirakodás, illetve a szállítás során a szállítmány megfelelő védelme a károsodás ellen, elsősorban megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén.
2. E rendelkezésektől eltérve az 1. pont a) és b) pontja és a 3. pont nem alkalmazandó, amennyiben hitelt érdemlően dokumentálva van, hogy a szállítás vállalkozások közötti átadási megállapodás keretében valósul meg, és hogy:
 - a) az elektromos és elektronikus berendezéseket hibásként küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek garanciális javításra, az újrahasználat szándékával; vagy
 - b) a használt, szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezéseket érvényes szerződés alapján helyreállítás vagy javítás céljából küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek vagy harmadik fél olyan országban található létesítményébe, amelyre az OECD Tanácsának a hasznosításra szánt hulladék országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről szóló C(92)39 végleges határozatának felülvizsgálatáról szóló C(2001)107 végleges határozata vonatkozik, az újrahasználat szándékával; vagy
 - c) a használt, szakmai használatra szánt hibás elektromos és elektronikus berendezéseket – például az orvostech-nikai berendezéseket és azok alkatrészeit – az értékesítést követő szolgáltatás részeként kötött érvényes szerződés alapján a meghibásodást kiváltó ok elemzésének céljából küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek, amennyiben e vizsgálatot kizárólag a gyártó vagy a nevében eljáró harmadik személy végezheti el.
3. A tagállamok a használt elektromos és elektronikus berendezések tekintetében az alábbiakban felsorolt vizsgálati és nyilvántartási lépéseket írják elő annak megállapítására, hogy a szállított berendezések használt elektromos vagy elektronikus berendezéseknek, nem pedig hulladéknak minősülnek-e:
 1. lépés: Vizsgálat
 - a) A berendezések működőképességét ellenőrizni kell, veszélyesanyag-tartalmukat is értékelve. A vizsgálat jellege függ a vizsgált elektromos vagy elektronikus berendezés rendeltetésétől. A legtöbb használt elektromos vagy elektronikus berendezés esetében elegendő a főbb funkciók működéséről megbizonyosodni.
 - b) Az összes vizsgálati és teszteredményt le kell jegyezni.
 2. lépés: Dokumentáció
 - a) A vizsgálati eredményekről szóló adatlapot magának az elektromos vagy elektronikus berendezésnek az egyik oldalára kell rögzíteni (ha nincs becsomagolva), illetve a külső csomagolásra kell helyezni, hogy annak felbontása nélkül tanulmányozni lehessen.
 - b) A dokumentációnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:
 - a tétel megnevezése (a berendezés neve, ha adott esetben a II. vagy IV. mellékletben felsorolták, valamint adott esetben az I. vagy III. mellékletben meghatározott kategória),
 - adott esetben a tétel azonosító száma (típuszáma),
 - a gyártás éve (ha ismert),
 - a működést igazoló vállalat neve és címe,

- a teszteredményeknek az 1. lépésben foglaltak szerinti ismertetése (a működőképességi teszt időpontját is beleértve),
 - a végrehajtott vizsgálatok jellege.
4. Az 1., 2 és 3. pontban említett dokumentáción kívül a használt elektromos vagy elektronikus berendezések minden szállítmányát (pl. konténer, teherautó-rakomány) el kell látni a következő árukísérő dokumentumokkal:
- a) megfelelő fuvarokmány, például CMR fuvarlevél;
 - b) felelősségi nyilatkozat.
5. Az 1., 2., 3. és 4. pontban előírt megfelelő dokumentumok hiányában, amelyek bizonyítják, hogy egy tárgy használt elektromos vagy elektronikus berendezés, és nem ezek hulladéka, valamint a szállítmány szállítás, berakodás és kirakodás alatti – különösen megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén való – megfelelő védelmének hiányában – amelyek biztosítása a szállítást kezdeményező birtokos kötelezettsége – a tagállami hatóságok az árukat elektromos vagy elektronikus berendezések hulladékanak tekintik, a szállítmányt pedig illegálisként kezelik. Ilyen esetekben a szállítmány a továbbiakban az 1013/2006/EK rendelet 24. és 25. cikke szerint kezelendő.
-

VII. MELLÉKLET

Hulladék elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek a 8. cikk (2) bekezdésében említett szelektív kezelése

1. Az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi elkülönítetten gyűjtött hulladékából el kell távolítani legalább az alábbi anyagokat, keverékeket és alkatrészeket:

- a poliklórozott bifenileket (PCB) tartalmazó kondenzátorokat a poliklórozott bifenilek és a poliklórozott terfenilek (PCB/PCT) ártalmatlanításáról szóló, 1996. szeptember 16-i 96/59/EK tanácsi irányelvvel összhangban ⁽¹⁾,
- a higanyt tartalmazó alkatrészeket, például a kapcsolókat és a háttérvilágításra szolgáló lámpákat,
- a szárazelemeket,
- a mobiltelefonok nyomtatott áramköri lapjait általában, illetve az egyéb berendezéseket, ha a nyomtatott áramköri lap felülete a 10 négyzetcentimétert meghaladja,
- a folyadékos és pépes festécpatronokat, valamint a színes festékkazettákat,
- a brómozott gyulladásgátló anyagokat tartalmazó műanyagokat,
- az azbeszthulladékokat és az azbesztet tartalmazó alkatrészeket,
- a katódsugárcsöveket,
- a fluorozott-klórozott szénhidrogéneket (CFC), a részlegesen halogénezett klórozott-fluorozott szénhidrogéneket (HCFC), a fluorozott szénhidrogéneket (HFC), a szénhidrogéneket (HC),
- a gázkisülésű lámpákat,
- a 100 négyzetcentiméternél nagyobb felületű folyadékkristályos kijelzőket (adott esetben a házzal együtt), és minden gázkisülésű lámpával hátulról megvilágított kijelzőt,
- a külső elektromos kábeleket,
- a tűzálló kerámiaszállakat tartalmazó alkatrészeket, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő huszonharmadik hozzáigazításáról szóló, 1997. december 5-i 97/69/EK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ foglaltaknak megfelelően,
- a radioaktív anyagokat tartalmazó alkatrészeket, a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkében és I. mellékletében meghatározott mentességi értékek alatti alkatrészek kivételével,
- az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó elektrolit kondenzátorokat (magasság > 25 mm, átmérő > 25 mm, vagy arányosan hasonló méretűek).

Ezeknek az anyagoknak, keverékeknek és alkatrészeknek az ártalmatlanítása, illetve hasznosítása a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően történik.

2. Az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékai alábbi alkatrészeit a következőképpen kell kezelni:

- katódsugárcsövek: el kell távolítani a fluoreszkáló bevonatot,

⁽¹⁾ HL L 243., 1996.9.24., 31. o.

⁽²⁾ HL L 343., 1997.12.13., 19. o.

⁽³⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

- az ózont lebontó gázokat tartalmazó berendezések, vagy amelyek globális felmelegedési potenciálja (global warming potential GWP) a 15-ös értéket meghaladja (például a habokban vagy a hűtőkörökben található gázok): a gázokat megfelelően ki kell vonni, és megfelelően kezelni kell. Az ózont lebontó gázokat az 1005/2009/EK rendeletnek megfelelően kell kezelni,
 - gázkisülésű lámpák: a higanyt el kell távolítani.
3. A környezeti szempontokra, illetve az újrahasználat és az újrafeldolgozás kívánatos voltára való tekintettel az 1. és 2. pontot úgy kell alkalmazni, hogy az ne akadályozza meg az alkatrészek vagy az egész berendezés környezetvédelmi szempontból megfelelő újrahasználatát és újrafeldolgozását.
-

VIII. MELLÉKLET

A 8. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

1. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelés előtti tárolóhelyei (beleértve az ideiglenes tárolást is) (a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ előírásainak sérelme nélkül):
 - át nem eresztő felületek a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - időjárásálló borítás a megfelelő területeken.
2. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésére szolgáló helyek:
 - mérlegek a kezelt hulladék tömegének megmérésére,
 - át nem eresztő felületek és vízálló borítás a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - megfelelő tárolók a szétszerelt alkatrészekhez,
 - megfelelő tartályok a szárazelemek, a PCB/PCT tartalmú kondenzátorok és egyéb veszélyes hulladék, például radioaktív hulladék tárolására,
 - vízkezelő berendezések, az egészségügyi és környezetvédelmi rendelkezéseknek megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

IX. MELLÉKLET

AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK JELÖLÉSÉRE SZOLGÁLÓ ÁBRA

Az elektromos és elektronikus berendezések elkülönített gyűjtését jelző ábra az alábbiaknak megfelelően áthúzott, kerekes szemégyűjtő tartályt ábrázol. A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörölhetetlennek kell lennie.

X. MELLÉKLET

A 16. CIKKBEN EMLÍTETT NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELHEZ ÉS JELENTÉSHEZ SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓK**A. A nyilvántartásba vételkor benyújtandó információk:**

1. A gyártó, vagy a 17. cikk alapján meghatalmazott képviselő neve és címe (postai irányítószám, település, utca és házszám, ország, telefonszám és faxszám, e-mail cím és a kapcsolattartó személy). A 17. cikkben meghatározott meghatalmazott képviselő esetében a képviselt gyártó elérhetőségeit is meg kell adni.
2. A gyártó nemzeti azonosító kódja, beleértve a gyártó európai adószámát vagy nemzeti adóazonosító számát is.
3. Az elektromos vagy elektronikus berendezés kategóriája az I. vagy adott esetben a III. mellékletnek megfelelően.
4. Az elektromos vagy elektronikus berendezés típusa (háztartási berendezés vagy egyéb).
5. Az elektromos vagy elektronikus berendezés márkanéve.
6. Információ arra vonatkozóan, hogy a gyártó hogyan tesz eleget kötelezettségeinek: egyénileg vagy kollektív rendszerben; a pénzügyi garanciára vonatkozóan is kell információt adni.
7. Az értékesítés módja (pl. távértékesítés).
8. Nyilatkozat arra vonatkozóan, hogy az információk megfelelnek a valóságnak.

B. A jelentéshez szükséges információk:

1. A gyártó nemzeti azonosító kódja.
2. A jelentés tárgyidőszaka.
3. Az elektromos vagy elektronikus berendezés kategóriája az I. vagy adott esetben a III. mellékletnek megfelelően.
4. A tagállamban forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezések mennyisége, tömegben megadva.
5. Elektromos vagy elektronikus berendezéseknek a tagállamban elkülönítetten gyűjtött, újrafeldolgozott/újrahasználatra előkészített, hasznosított és ártalmatlanított, vagy az Unión belül vagy az Unión kívülre szállított hulladékai mennyisége, tömegben megadva.

Megjegyzés: a 4. és az 5. pontban meghatározott információkat kategóriánként kell megadni.

XI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(a 25. cikk szerint)

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelv (HL L 37., 2003.2.13., 24. o.)

2003/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2003.12.31., 106. o.)

2008/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 81., 2008.3.20., 65. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők jegyzéke

(a 25. cikkben említettek)

Irányelv	Az átültetés határideje
2002/96/EK	2004. augusztus 13.
2003/108/EK	2004. augusztus 13.
2008/34/EK	—

XII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	—
—	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés, a) pont
2. cikk, (1) bekezdés (részben)	2. cikk, (3) bekezdés, b) pont
I. B. melléklet, 5. pont utolsó bejegyzés	2. cikk, (3) bekezdés, c) pont
I. B. melléklet, 8. pont	2. cikk, (4) bekezdés, g) pont
—	2. cikk, (4) bekezdés, a)–f) pont és 2. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés a) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés b)–d) pont
3. cikk, b) pont	3. cikk, (1) bekezdés, e) pont
3. cikk, c)–h) pont	3. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, i) pont	3. cikk, (1) bekezdés, f) pont
3. cikk, j) pont	3. cikk, (1) bekezdés, g) pont
3. cikk, k) pont	3. cikk, (1) bekezdés, h) pont
3. cikk, l) pont	—
3. cikk, m) pont	3. cikk, (1) bekezdés, i) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés, j)–o) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk, (1)–(2) bekezdés	5. cikk, (1)–(2) bekezdés
—	5. cikk, (3)–(4) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (5) bekezdés
—	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	8. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés, valamint (3) bekezdés	8. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
II. melléklet, 4. pont	8. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, első mondat
6. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
6. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	10. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés és V. melléklet
—	11. cikk, (2) bekezdés
—	11. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
7. cikk, (4) bekezdés	—
7. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
—	11. cikk, (6) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
—	12. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés (részben)
8. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	12. cikk, (4) bekezdés
—	12. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés (részben)
8. cikk, (4) bekezdés	—
9. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
9. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
11. cikk	15. cikk
12. cikk, (1) bekezdés (részben)	16. cikk, (1)–(3) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés (részben)	16. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	16. cikk, (1) és (2) bekezdés és 17. cikk, (2) és (3) bekezdés

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
12. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	16. cikk, (3) és (5) bekezdés
—	17. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	18. cikk
12. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
13. cikk	19. cikk
—	20. cikk
14. cikk	21. cikk
15. cikk	22. cikk
16. cikk	23. cikk, (1) bekezdés
—	23. cikk, (2)–(4) bekezdés
17. cikk, (1)–(3) bekezdés	24. cikk, (1)–(3) bekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (4)–(7) bekezdés, 11. cikk, (6) bekezdés és 12. cikk (6) bekezdés
—	25. cikk
18. cikk	26. cikk
19. cikk	27. cikk
I. A. melléklet	I. melléklet
I. B. melléklet	II. melléklet
—	III., IV. és VI. melléklet
II–IV. melléklet	VII–IX. melléklet
—	X–XI. melléklet
—	XII. melléklet

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU